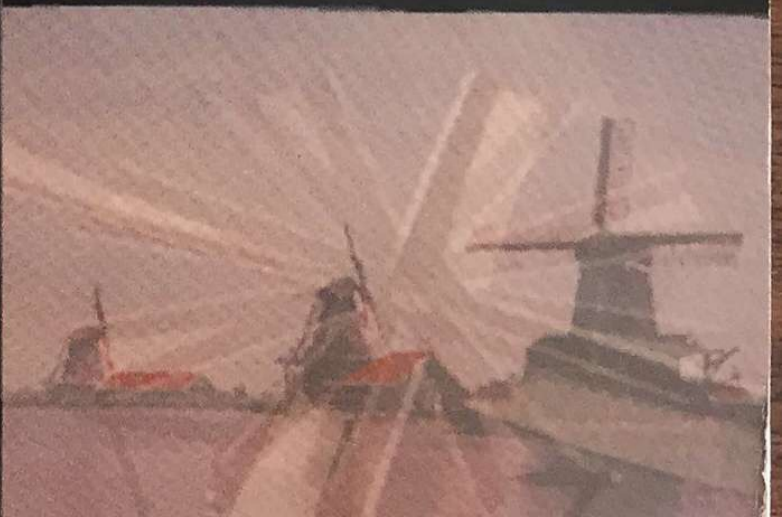

Raskrabbel

JAARGANG 16, NUMMER 5

JUNI 2001

Mrs.Harmsen,
Royal Netherlands Embassy,
P.O. Box 3302, Ruwi,
Postal code 112.

Colofon

De Raskrabbel is een tijdschrift voor alle Nederlandstaligen in Oman en verschijnt vijf maal per jaar.

Vaste medewerkers redactie:

Marjon Bakker, Mathieu Bouwman,
Jaap Croese, Machteld Hofman,
Roosmarijn Roggeveen, Esther Tangelder
en Gina Nieuwendijk

Omslag:

Katleen Vogel

Illustraties:

vermelding bij illustraties zelf

Correcties:

Geja Haddingh
Arjan Leijfs
Nicole van Voorst Vader

Financieel beheer en advertenties:

Esther Tangelder, tel/fax 677646

Flora Vermond, tel/fax 675350

Samenstelling:

Jaap Croese
tel: 566390 of GSM: 9327056

Pagina opmaak:

Gina Nieuwendijk

Druk:

Mazoon Printing Press,
Ruwi via Kyocera Ecocys_{sm} FS-400

Distributie & Abonnement: Abonnement

kosteloos en aan te vragen via het

correspondentie-adres:

Gina Nieuwendijk DSM/CP, P.O. Box 81,
Muscat 113; tel/fax: 678316
of E-mail: redactie@raskrabbel.com

Website:

www.raskrabbel.com

Distributie & abonnementen buiten

PDO/Oman LNG:

Astrid van Fessem, tel: 686884

Sponsors:

zie adverteerders-index.

Uitgave mede mogelijk gemaakt door:

اللجنة الهولندية - عمان
Holland Committee Oman

a division of Ras al Hamra Recreation Centre

Vijfde Krabbel

Beste Nederlandstalige mensen in Oman.

Voor U ligt 'ie' dan: alweer de laatste Raskrabbel van dit seizoen. Terwijl de meeste Nederlandstalige mensen pas in juli op vakantie gaan, zit ik op het ogenblik heerlijk in mijn Utrechtse tuin, genietend van het Nederlandse zomerweer, met een fris Duveltje, mijn hersenen te breken om wat op papier te krijgen voor dit voorwoord. U zult misschien begrijpen dat dit met VIJFentwintig graden niet de meest simpele taak is.

Welke souvenirs neemt u dit jaar allemaal mee? Mocht U geen keuze kunnen maken, lees dan de top 5 van souvenirs van de Raskrabbel redactie leden.

Als Uw vakantie bestemming voor dit jaar nog niet vast ligt, lees dan even het artikel van Machteld over de "Gunung Kinabalu", de hoogste bergtop op het eiland Borneo. Misschien een idee!

Natuurlijk hebben we dit keer een uitgebreide reportage over het Oranjebal! Geniet U even mee met het gezellige Raskrabbel etentje, gehouden in mei, met de winnaars van de prijsvraag: "Welke drie redactieleden zaten rondom de vergadertafel???"

Mocht U tijdens de afgelopen culturele meimaand aanwezig zijn geweest bij de kunstexpositie in het Hyatt, of bij de cabaret voorstelling van de groep "Niet Schieten", lees dan eens de indrukken in deze Raskrabbel. En natuurlijk belichten we nog veel meer onderwerpen: Bijvoorbeeld: "Waar waren de redactieleden 5 jaar geleden?"

Dit keer wil ik nogmaals Katleen bedanken voor al het werk dat zij in de laatste jaren voor de Raskrabbel verricht heeft. Zij vertrekt begin juli naar Wenen. Wel toepasselijk voor het volgende thema. We verwachten dan natuurlijk ook een kleine bijdrage vanuit Wenen, voor de eerstvolgende Raskrabbel. Want: Het Raskrabbel thema voor volgend jaar is W-A-D-I-'S.

Het thema voor de eerstvolgende Raskrabbel is dus de W van Wenen. Ik hoop dat we voor het volgende seizoen weer genoeg enthousiaste Nederlandstalige schrijvers zullen mogen verwelkomen. Wat denkt U van een mooie wadi-tocht of woestijn trip waar U graag eens een leuk verhaal over wilt schrijven!

Rest mij nog U allen een heerlijk zomervakantie toe te wensen!

Jaap Croese

Deadline octobernummer:

15 september 2001

Thema: letter W

vb. Walsen

Deze Raskrabbel komt uit in oktober

RAS*krabb*el

THEMA: VIJF

- 1 **Raskrabbeltje**
- 2 **Inhoud**
- 4 **Dit en Dat**
- 5 **Mijn 5 mooiste souvenirs uit Oman**
Ideeën van de leden van het redactieteam
- 7 **Strooptocht door de Caribbean**
Een verhaal over uit eten in het camp
- 8 **Of we zin hadden om mee te doen aan het Progressive Dinner**
Wat zit achter de organisatie?
- 9 **Aan tafel met het Raskrabbel team**
Een gedicht van één van de prijswinnaars van de prijsvraag

- 10 **Mijn eerste expositie**
Verhaal van Kay Tjassing
- 11 **Reacties op de Culturele dag**
Meningen over de expositie
- 12 **Foto's van het Oranjebal**
Was je erbij?

- 14 **Vanuit de Coulissen van het Oranjebal**
Verslag van het Oranje comité
- 18 **Mei-maand zwem maand**
Rapportage over de Island swim

20	Vijf uur wandelen op het Saiq Plateau Machteld gaat weer op pad!	34	Interview met de cabaret groep Niet Schieten Rapportage van Geja Haddingh
22	Het spel van vijf Kinderen! Wil je met me spelen?	36	Bericht uit Sur Onze collega's en vrienden
24	Holland Comité Deze keer zijn ze er wel.	37	Vijf uit Nederland Voor degene die het laatste nieuws wil weten over boeken
26	Vijf jaar geleden, de vijfde maand van het jaar 1996 Waar was jij 5 jaar geleden?	39	Een vijf gangen diner Lekker en simpel
28	Mijn favoriete top vijf Ontdek Karin's favorite...	42	De Hollandse brievenbus
32	Kinabalu Machteld ontdekt Mount Kinabalu	43	The Dutch Circle
		44	Oproepjes en mededelingen

Vaste info

Hollandse brievenbus:
Margareth van der Hoeven
tel: 678729.
Hetty Hoffman
tel: 678685.

Kraamzorg:

Hetty van Bruggen
tel: 678517.
Miranda Zonjee
tel: 677804.

Consultatiebureau:

Hetty van Bruggen
tel: 678517.

Zwangerschapslessen:

Annet Janssen
tel: 678711

Ras al Hamra

Kindergarten:

Dominique Kessler
tel: 677326

Peuterschooltje

'De karavaan': Voor alle
Nederlandse en/of
Nederlandstalige peuters van
twee tot drie jaar.
Herma van Dijk
tel./fax: 678662

Huizenboek

(huur en verhuur van huizen in
Nederland):
Ageeth Bosman,
Suneina Street 4,
tel.: 677375.

Nederlandse videotheek:

Daat art Centre
Openingstijden:
Zaterdag 15.00 - 18.00 uur
Maandag 15.00 - 18.00 uur
Woensdag 15.00 - 18.00 uur

Nieuwe Nederlanders in Oman

Fam. de Ruyter
Werkgever: PDO

Erik en Aukje de Ruyter
Max de Ruyter (geb. 8-8-1992)
Alex de Ruyter (geb. 7-4-1996)

Geboren

Anne-Sophie Blauw	13 Januari 2001
Luke van Beelen	10 April 2001
Britt van Beelen	10 April 2001
Indy van der Giessen	1 Mei 2001

Advertentie-index

KLM	omslag	BBL	17
Comprimo	omslag	Le Rendez Vous	21
ING Bank	omslag	Al Bustan Bakery	31
		Dr Khaled	37
		Royal Tours	38

STORK®

Sponsor Raskrabbel

P.O. BOX 1038, Jibroo, Postal Code 114, Sultanate of Oman
TEL. 600009, FAX. 603350, TLX. 5653.

Mijn 5 mooiste souvenirs uit Oman

Een erg moeilijke vraag. Die lijst verandert namelijk jaarlijks. Het ene jaar sleurden we koffers vol zilver mee, om dan weer het volgende jaar handbagages vol van die witte aardewerk lampionnen mee te nemen en deze kerstvakantie hadden we een aantal Pachmina sjaals mee. Een echte top vijf is dus erg moeilijk te maken vind ik. Maar laat ik toch maar wat op papier zetten.

De witte aardewerk lampionnen horen bij mij toch wel bij de favorieten, daar stop ik er straks ook een aantal van in de vracht. Het enige nadeel is dat ze erg moeilijk mee te nemen zijn, ze moeten in de handbagage en nemen dan ook nog veel plaats in. Voor kinderen neem ik meestal zilveren hangertjes van kamelen,

zeesterren, palmbomen, noem maar op, mee. Die zijn vooral bij onze nichtjes erg populair.

Nog een favoriet van onze nichtjes zijn de Omaanse klederdracht pakjes die je op de zoek kan kopen, aangevuld met nog wat mooie glitter doeken en het verkleden kan beginnen. De kleine glazen parfumflesjes van de zoek zijn ook erg geliefd. Ik vindt ze zelf niet zo fantastisch, maar toch heb ik er al heel wat meegenomen, smaken verschillen nu eenmaal en bovendien pakken ze erg handig in.

En dan het meest begeerde souvenir uit Omaan: de sleutelhanger! Iedereen die in onze familie het wilde of niet wilde heeft er nu één geloof ik en de bestellingen blijven binnenstromen. Zo ik ben uiteindelijk toch wel aan vijf souvenirs gekomen en ik krijg ineens veel zin om nog eens naar de souq te gaan.

Katleen

Als ik vandaag Oman zou moeten verlaten zou het volgende lijstje met mijn "5" favoriete souvenirs, herinneringen uit Oman, zeker het grootste gedeelte van mijn bagage innemen:

1. Natuurlijk gaat mijn **khanjar** mee, een originele van de 'Busaidi' tribe.

2. Mijn '**Dhow schip**', wel in het klein natuurlijk. Handgemaakt in Sur.

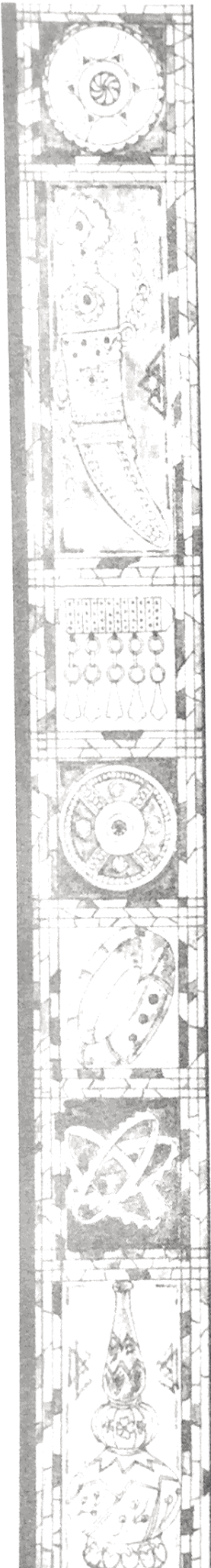
3. Al mijn **fossielen, schelpen en oude originele Omaanse potten**, die ik in de loop de jaren in Oman gevonden heb.

4. Mijn **Jebel Shams tapijten**. Ik heb er precies 5. Zo leuk, die herinneringen aan de Jebel Shams. Afgelopen maand was ik er weer een keer en kreeg toen zelfs een kleedje aangeboden. In de loop der jaren heb ik daar met een paar mensen gewoon een soort 'relatie' opgebouwd.

5. Al mijn **foto's** die ik in dit land gemaakt heb. Natuur, mensen, etc. Daarbij dan natuurlijk ook al mijn fotoboeken over Oman en niet te vergeten al die Raskrabbels!

Dus voorlopig ga ik nog maar niet pakken!

Jaap Croese

In Oman zijn zoveel mooie spullen te koop. Ik kan nooit naar de souq zonder iets te kopen. Maar hier is dan, na lang nadenken: mijn top 5:

1. Een kamelentas!!

Op de souq zijn er verschillende te koop, grote en kleine (ik heb ook een heel kleintje, een dames tasje). Een kamelentas is een tas van kamelenleer. Binnen in zit een ingenieus geweven rieten mand. Ze zijn oersterk en vaak hadden kamelen er twee op hun rug, bedekt met een met de hand geweven kleed.

2. Een oude houten kist

Ook hierin bestaan verschillende soorten en maten. Kisten met veel koperwerk (nagels erin geslagen), mooie handvaten of sloten. Vaak moet je goed zoeken tussen stapels kisten in een donker hoekje van de souq.

3. Zilver

En dan vooral zo'n prachtige zilveren ketting. Onvoorstelbaar wat die vrouwen vroeger droegen, loodzwaar! De "Hirz" kettingen vind ik het mooist,

Na zeven maanden in Oman heb ik wat leuke Omani souvenirs ontdekt. Bovenaan mijn lijst staan de **zilveren servet ringen**. Ik ben vaak naar de juwelier geweest om ze te kopen, maar toch kwam ik thuis met legen handen: kijken kijken kijken, maar niks kopen! Ik vind ze zeer bijzonder en ook met een bijzonder prijskaartje. Dus ik liet ze voor een speciale gelegenheid. Inmiddels heb ik ze als kado gekregen voor mijn verjaardag.

Apart van de servet ringen vind ik sommige **schilderijen van Oman** erg mooi, dat geldt ook voor de ingelijste munten en kaarten.

Aangezien dat koken voor mij een hobby is kan ik Oman niet verlaten zonder een **Omani Kookboek** (ook voor mijn verjaardag gekregen!). Als ik de gerechten lees krijg ik een watermond.

Iets wat ik graag mee neem als ik definitief uit Oman vertrek, zijn de **Amouage Parfums**. Deze Omani parfums zijn alleen in Oman te koop (voor zover ik weet), dus ik mag beginnen met sparen.

Ik mag zeker niet vergeten om **dadels** voor de hele familie mee te nemen. Daar zijn ze gek op!

Gina Nieuwendijk

met zo'n zilveren rechthoek in het midden met daaraan weer kettinkjes met halve maantjes. Maar ook die ronde schijven zijn schitterend. Ik draag de mijne graag.

4. Spullen vinden en kopen van de mensen zelf:

Schelpen, stenen en fossielen. De mooiste spullen heb ik gewoon gevonden!

In het dorpje Shuwaymiah kochten we veel van die handgevlochten rieten manden en schalen. De onderkant en/of de deksel zijn vaak van leer. Op Jebel Shams koop je die tapijten. Ik vind ze prachtig en het is gewoon zo leuk om van die mensen zelf wat te kopen. Dat maakt het een souvenir met een herinnering. Lekker onderhandelen, kopje koffie erbij. Hartstikke leuk.

5. Een kaart

Iets wat ik helaas nog niet bemachtigd heb is een oude kaart van Oman. Zo'n vergeelde. Ik zou er graag een ingelijst in mijn kamer hebben hangen. Ik kan dus nog niet uit Oman weg!

Machteld Hofman

5. **Mooie foto boeken** over Oman. De mooiste vind ik met foto's van vroeger en nu.

4. **Mini waterpijpje** voor een sigaret en vloeitjes met dropsmaak. Ik rook zelf niet, maar geef het graag kado aan rokende vrienden.

3. **Houten doosjes** die maar op één manier open kunnen. Zeer geslaagd kado, zeer hoog frustrerings gehalte.

2. **Schelpen, stenen en fossielen**. Voor mijn moeder duidelijk de nummer 1. Bij haar eerste bezoek was de koffer zeker 10 kilo zwaarder en bij de douane moest alles natuurlijk even gecontroleerd worden. Ze waren zichtbaar verbaasd om bij elk voorwerp dat werd bekeken wel een zakje schelpen of een aantal stenen te vinden. Ze mocht wel alles zonder problemen meenemen.

1. **Littekens** overgehouden aan verschillende wadi tochten. Iedereen heeft ze en je draagt ze je hele leven bij je. Een mooier souvenir is er niet. Elk litteken heeft een verhaal. Probeer het maaar eens op een feestje. De meest sterke verhalen...

Roosmarijn

STROOPTOCHT DOOR DE CARIBBEAN

Omzichtig keken we om ons heen. De kust leek vrij. De straatlantaarn wierp een gele vlek op het grijze asfalt. Ik bracht de auto tot stilstand en doofde de lichten. Jeroen en Marjolein pakten hun gereedschap en we stapten uit. Nogmaals vergewisten we ons ervan dat niemand keek. En dan actie. Aan de slag!

“Jongens, stoppen!” fluisterde ik, terwijl een aantal wandelaars aan kwam lopen. Argeloos keken we in het rond, terwijl de wandelaars nietsbegrijpend passeerden. Even later reden we voorzichtig met de buit in de achterbak van de auto huiswaarts.

Later op die bewuste avond reden we over Fahud street, speurend naar een volgend doel. Daar verscheen echter de auto van PDO security! Ik bracht onze auto tot stilstand en doofde de lichten. De security landcruiser reed gestaag verder zonder te stoppen. “Papa, ik wil naar huis! Ik wil niet naar de gevangenis!” sprak

Marjolein verschrikt. Toch kon ik de verleiding niet weerstaan om ook hier onze slag te slaan!

Een detective? Een spionage roman? Nee, het verslag van een palmblanderstrooptocht samen met mijn kinderen in het

**“Papa, ik wil naar
huis! Ik wil niet naar
de gevangenis!”**

PDO kamp. Met als uiteindelijk doel om onze veranda te versieren en een Caribische sfeer te geven: het thema van het “Progressive Dinner 2001”. Een jaarlijks evenement dat nu voor de 5de keer georganiseerd wordt door Debbie West en Anne Vold.

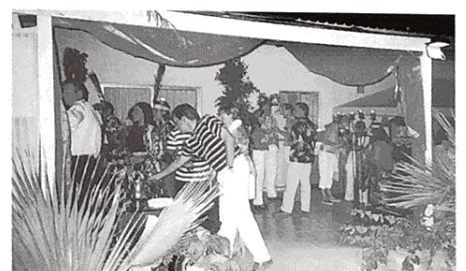
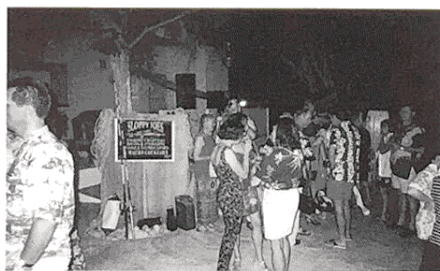
Het idee is simpel: ieder paar verzorgt

één gang van de avondmaaltijd in sfeer en wel voor tien personen. Vervolgens worden er lootjes getrokken wie waar gaat eten. Een fantastische manier om nieuwe gezichten en gerechten te leren kennen! Wij hebben er enorm van genoten, zowel op de avond zelf als met de voorbereidingen. Onze toetjes werden met smaak verorberd. Startpunt en eindpunt werden gezamenlijk gevierd: een bont “Caribisch” gezelschap van rond de 100 mensen. Matroos en schipper, piraat en papagaai, felgekleurde pluimen en snorkels, je kon het zo gek niet bedenken of het liep wel rond!

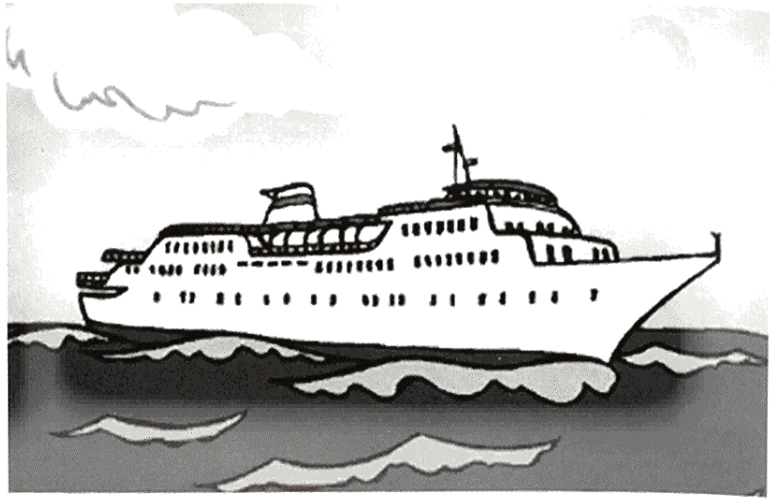
Ternauwernood waren wij aan de tropische orkaan ontkomen. Schipper Ingrid stond fier aan het stuur en loodste onze dhow behouden de haven van Jamaica in. Een strak blauwe hemel boven ons. De palmen lonkten ons tegemoet.

Met dank aan de officieren van de Sultana Dhow voor een schitterende avond om nooit te vergeten!

Wim Boom

OF WE OOK ZIN HADDEN OM MEE TE DOEN AAN HET "PROGRESSIVE DINNER"?

Progressive Dinner betekent dat je steeds naar een anders huis gaat voor de volgende gang van het diner met een nieuwe gastheer/gastvrouw en nieuwe gasten. Iedereen die meedoet moet een keer gastheer/gastvrouw zijn voor een van de gangen. De hele avond zal in het teken staan van een bepaald thema.

Iedereen start op hetzelfde adres voor cocktails. Daar worden lootjes getrokken en hoor je met wie je mee naar huis mag voor het voorgerecht. Na een uur moet je weer naar een verzamelpunt waar je een lootje trekt voor de volgende gang, het hoofdgerecht. En nogmaals dezelfde procedure voor het nagerecht. Daarna komt iedereen weer bij elkaar voor koffie en likeur.

Via een inschrijfformulier laat je weten of je wilt meedoen en welke gang van het diner je het liefste voor je rekening wilt nemen. In het formulier lezen we echter dat de sluitingsdatum al 4 april was, dus we bellen maar even met iemand van het organisatiecomité of we nog kunnen meedoen? Ja hoor we kunnen nog meedoen. Ze had onze naam al genoteerd voor de ronde van koffie met likeur. Komt dat even goed uit, hoef ik tenminste niet te gaan koken (en dat is ook wel zo prettig voor de eventuele gasten) en koffiezetten dat lukt me nog. Of ik me morgen om 9.30 uur bij Debbie West wil melden voor de voorbereidingen.

Donderdag 19.04.2001: Verzamelen bij Debbie West met het "koffie-likeur"-team om te horen wat nu precies de bedoeling is. Het Progressive Dinner wordt georganiseerd door Debbie West en Anne Vold.

Dit is het 5^e jaar dat ze zoiets in Oman doen, maar het blijkt dat ze dergelijke diners ook al op andere locaties hebben georganiseerd. Dit jaar doen er 48 stellen mee aan het diner, 96 personen. Het diner begint bij Anne thuis met de cocktails en eindigt bij Debbie thuis met de koffie/likeur.

We beginnen nu ook een beetje een idee te krijgen van de omvang. Hoewel we niet veel tijd hoeven te besteden aan het bereiden van een maaltijd, zullen wij het huis van Debbie gaan versieren. Het thema van de avond is een Caribische Cruise. Volgende week

donderdag gaan we het terras ombouwen tot een soort strandtent. Als alles volgens plan verloopt komt iedereen rond 23:15 uur aan voor koffie met likeur. Maar wat de meeste niet weten is dat er ook een echte DJ uit Barbados zal zijn, dus als het goed is duurt het feest tot in de kleine uurtjes.

Deze week ontvangen we ook de prachtige uitnodigingen. Het lijkt alsof we een prachtige cruise gaan maken in het Caribische gebied. In de uitnodiging wordt iedereen gevraagd het huis te versieren en zich te kleden in bijbehorende kleding. Tevens worden we voorgesteld aan de bemanning van het schip, onze gastheren en gastvrouwen.

Donderdag 26.04.2001: Om 19:00 uur werden we verwacht bij Anne en Thormod voor cocktails. Daar kwam iedereen bij elkaar (96 personen) voor het begin van het Progressive Dinner. De meeste mensen hadden wel een of ander tropisch shirt aan. Een enkeling was echt feestelijk uitgedost met veren, dreadlocks, bloemenkransen of echte carnavalskleding. Er waren diverse kleurige cocktails in een alcoholische en non-alcoholische uitvoering. Na een uur werden de eerste lootjes getrokken voor het voorgerecht. Wij trokken het adres, 3 Amal. Dat was makkelijk, want de cocktails werden geschonken op 2 Amal, dus we konden lopen naar de burens. We kwamen terecht bij Sue en Boris een Engels stel. We werden ontvangen met alweer een cocktail, de Bermuda Driehoek. Het terras was leuk aangekleed met allerlei hengels en andere visattributen. Bij het versieren van het terras had Boris ook nog even in de waterleiding geboord, dus dat gaf gelijk grote hilariteit toen hij daarover vertelde. Als voorgerecht kregen we garnalen van de barbecue op een bedje van kikkererwten in een heerlijke saus.

We waren in totaal met z'n tien. Het was heel gezellig en voor je het weet moet je al weer verder.

Dus nu moest iedereen in de auto naar een parkeerplaats waar je het volgende lootje kon trekken. Ons volgende adres was, 2 Salwa Street, waar we bij Franky en Joe terecht kwamen voor het hoofdgerecht.

Het hoofdgerecht was Cajun eten, Jambalaya.

Na een uurtje weer in de auto om het lootje te gaan halen voor het dessert. Voor het dessert kwamen we terecht bij Anje en Koos, Nederlanders. Daar kwamen we ook Gina en Hans weer tegen, een Noors stel en een gemixt Nederlands/Noors stel waarvan ik de namen helaas niet meer weet. Het dessert was een prachtig opgemaakt bord met ijs en vers fruit. Het zag er heel feestelijk uit en was erg lekker. Anje en Koos hadden hun terras ingericht als surf-shop. Leuk detail was dat alles wat buiten hing ook werkelijk te koop is omdat zij na 4 jaar Oman bijna naar huis gaan.

En de laatste stop was bij Debbie en Nick waar iedereen weer bij elkaar kwam voor koffie en likeur. Het terras zag er prachtig uit en de muziek werd verzorgd door een DJ van Barbados. We hebben weer vreselijk veel nieuwe mensen ontmoet en het was een hele geslaagde avond. We hebben veel ervaringen uitgewisseld en er wordt veel gesproken over het expat-leven op verschillende locaties. En omdat we nog "broekies" zijn op dat gebied is het leuk om al die verhalen van iedereen te horen.

Het was een fantastische avond waar we in korte tijd veel mensen hebben ontmoet. Wat zeker voor ons erg leuk was omdat we nog niet zo lang in Oman zijn. Het was helaas de laatste keer voor Debbie dit jaar. Nu maar hopen dat Anne een goede partner vindt om dit festijn volgend jaar voort te zetten.

Ingrid Febus

2 x 5 = 10

Aan tafel met het Raskrabbelteam

**Empanada, Tortilla en balletjes in Salsa,
Salade Espanja en kip die was mals ja**

**Champignons in dressing en knoflook met een
hoed,
die dadels in spek ja, zo lekker zout met zoet**

**Soep van pompoenen,
't was om te zoenen**

**Salade Espanja,
en stokbrood met veel knoflook ja**

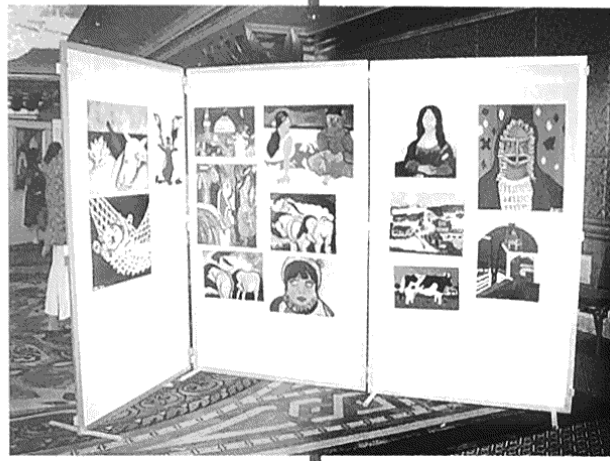
**Gezellig aan tafel bij Jaap op Fahud ja,
het thema was Spaans en 't was reuze goed da**

**Dit dineetje gewonnen in de kwis
wie van de drie ja**

**Bedankt Raskrabbelteam
en Hasta La Vista!**

La Signora Jane

9 mei 6:30. Ik zit met Roosmarijn in de auto, op weg naar het Hyatt.

Mijn Eerste Expositie

De zenuwen worden me even teveel en ik reageer het af op Roosmarijn.

Stom van me, zonder haar had ik hier nu niet gezeten, op weg naar mijn eerste expositie.

Het is het grootste voorrecht, dat je als eerstejaars kunstacademie student kan overkomen,

om je werk te laten zien, een paar duizend kilometers van huis, in het mooiste hotel, dat ik in mijn leven heb gezien.

Ik bied Roosmarijn mijn excuses aan, en we spreken af om er een geweldige dag van te maken. Als we stoppen voor het Hyatt, moet ik in mijn ogen wrijven om er zeker van te zijn, of ik het wel goed zie.

Vervolgens knijp ik mezelf in mijn arm. Droom ik niet? Nee, ik ben klaar wakker!! Ik word verblind door de zon die reflecteert in het glanzende marmer van het hotel.

Ik zie fontijnen met prachtig turkooisblauwe mozaïeken. Hier heb ik altijd van gedroomd!

Op het moment dat ik mijn schilderijen ophang, valt alle spanning plotseling van me af.

Hier ben ik in mijn element, dit is mijn leven. Als ik er vorig jaar september niet voor had gekozen,

om ontslag te nemen, dan had ik nu misschien mijn duizend en zoveelste raamkozijntje in elkaar gezet, op mijn 7 tot 4 baantje als timmerman. Maar mijn eerkelijkheid is veranderd, thank God!

Alle twijfel die ik de afgelopen twee jaar heb gevoeld, (is het wel goed genoeg? Willen mensen dit zien?) valt van me af door de geweldige complimenten die ik op deze expositie heb ontvangen. Ik ben er zelfs een beetje beduusd van.

Verder was het zeer interessant om te

zien welk werk de lokale mensen hebben gemaakt.

Er waren circa 30 kunstenaars die zeer uiteenlopende kunsten en ambachten lieten zien van olieverf schilderijen tot fotografie. Van zijde schilderijen tot kralen en glas in lood. Zelf was ik erg onder de indruk van de foto's van Heine Gerretsen. De spontaniteit waarmee hij werkt, leidt soms tot wonderbaarlijke en bizarre beelden.

De zijdeschilderijen van Sushma Kumar bevatten een ongelooflijke helderheid in kleur, die alleen werd geëvenaard door de uiteenlopende werken van Natalia Cosmo. Wat me bij Natalia vooral opviel was de kinderlijke vrolijkheid en humor.

Van alle werken gaven deze mij het prettigste gevoel. Ook de kralenverzameling van Zilpa Hoebee was erg boeiend, en nodigen uit om er meer van te willen weten. Elke kraal had zijn eigen verhaal. De beelden van Azra Hasan zijn het zeker waard om in de gaten te houden. Er waren verder mooie speeches en demonstraties. s'Avonds was het genieten van het (voor mij vegetarische) diner met kaarslicht met op de achtergrond het ongedwongen pianospel van Jan van Rossem die samen met een vriend muziek van Bach speelde en tevens exposeerde met olieverfschilderijen.

Al met al was dit een ervaring die ik voor geen goud had willen missen. Dus mensen (you know who you are!), ik wil jullie hierbij bedanken (en vooral mijn zus) voor deze overweldigende, en onvergetelijke ervaring.

Groeten en tot ziens,

Kay Tjassing

Reacties op de Culturele Dag

Thanks for an
inspiring day
Marianne Russo

Het was weer erg leuk. Het
zal een blijvende
herinnering van Oman zijn.
Koën en Katleen Vogel.

It was a true privilege to be here.
For me it's almost beyond reality
Thanks a lot for letting me show
my paintings here.
Kay Tjassing.

Bedankt voor een
hele fijne avond.
Erg interessant om
bij "complete
strangers"
aan tafel te zitten.

It was indeed a memorable day that we
spent with all of you on the 9th. You are
an organizer par excellence. There were
no tensions or heebee jeebees before the
show; that was quite exceptional. The evening was
really well spent as well; the fund of talent displayed was
thoroughly appreciated by all of us. You have a fabulous
voice and we would
definitely look forward to more performances by the
quartet. Please keep in touch and do let me know if I can
be of any help at any time to you.
Best wishes,
Bubbly, *Satrajit Choudry*

I really liked this exhibition,
especially the croissants!
(joke!!)
Emma Willekes.

Thank you very much
for excellent art
exhibition

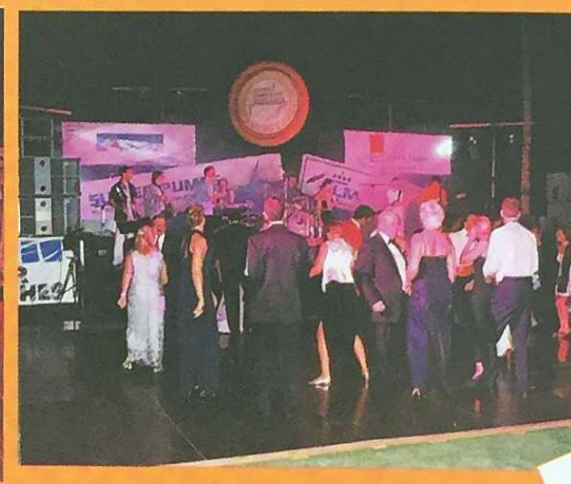
It was indeed a pleasure and an honour to have
participated in the
Dutch Festival of Culture. The whole day was well
spent amidst Art,
Artists and Art Enthusiasts.....The Evening was a
grand Finale to a
Beautiful Day!..
The wonderful music that poured out still resounds in
our minds.
There is so much talent, that its awesome!! Thank you
all.
Mr & Mrs R.V. Raghavan

Bij deze wil ik
jullie hartelijk bedanken
voor al het werk dat jullie
hebben verzet in het kader van de
"exhibition" en met name voor de eer
om er aan bij te mogen dragen. Ik
vond het allemaal perfect
georganiseerd. Bedankt.
Ben zeer vereerd op deze dag mijn
hobby te mogen laten zien: tevens een
goede bron van inspiratie.
JanPeter van der Jagt

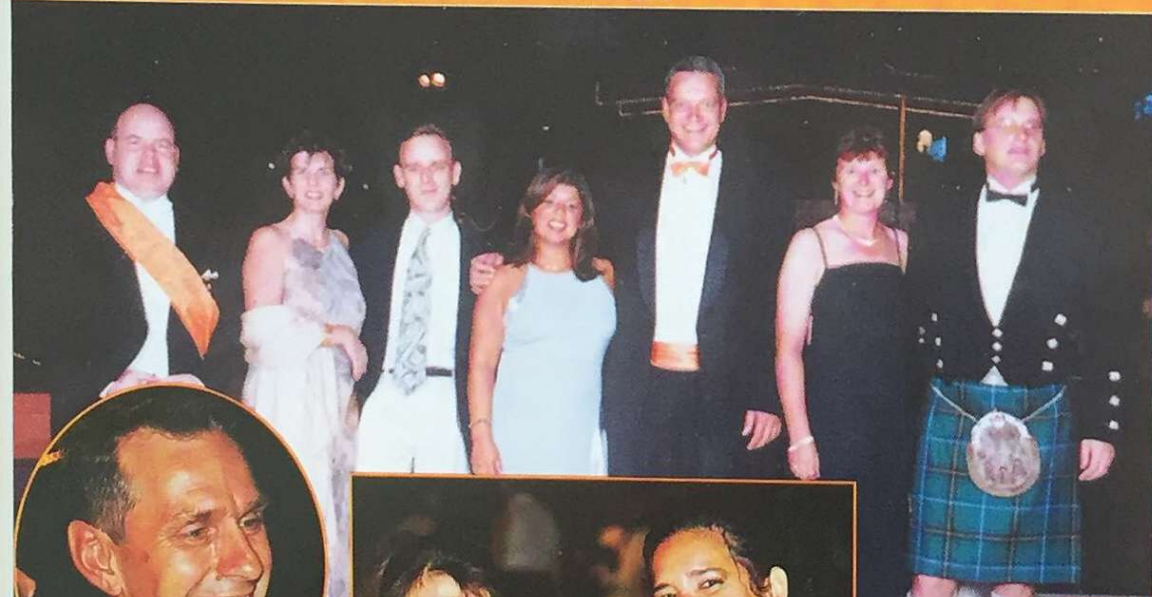
Geweldig initiatief,
Nicolette van Hagen

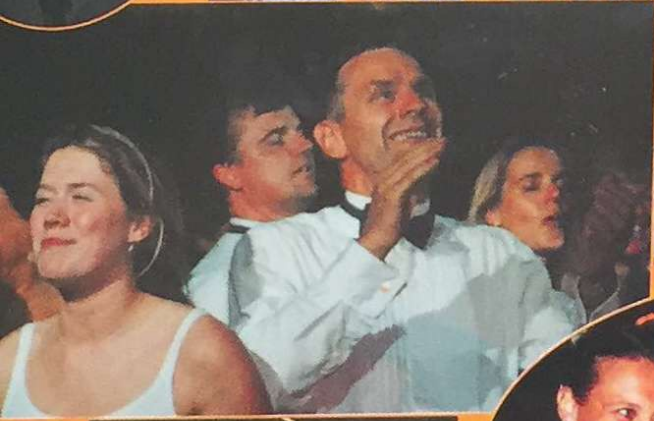
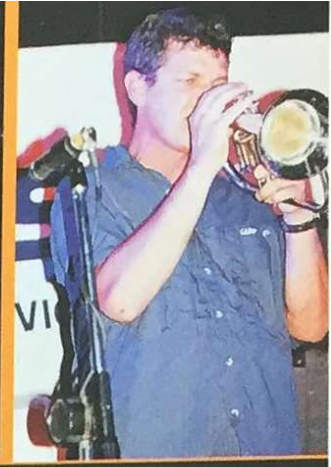
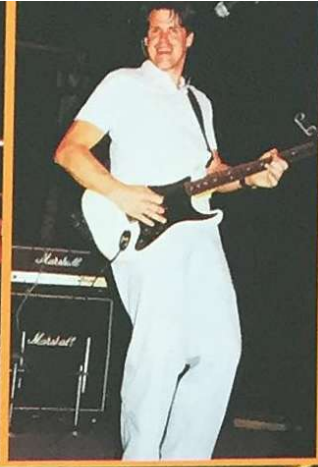
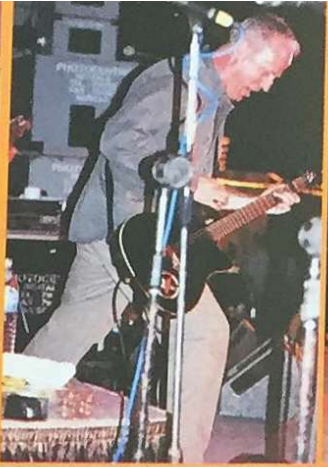
A lot of interesting things. Sympathic
people.. See you again.
Bernadette Manfredini.

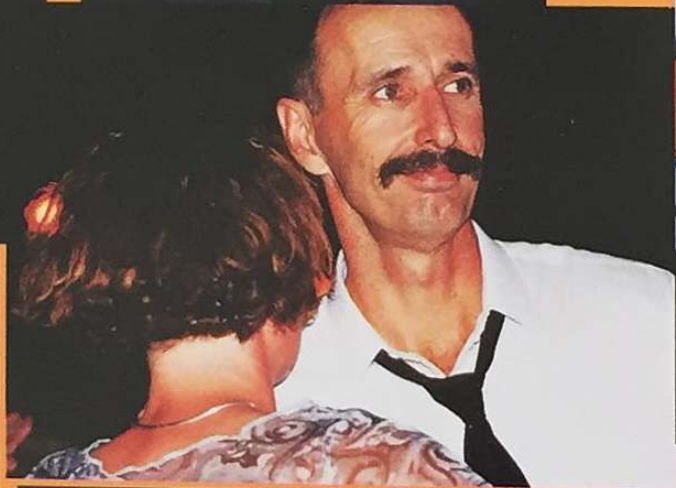
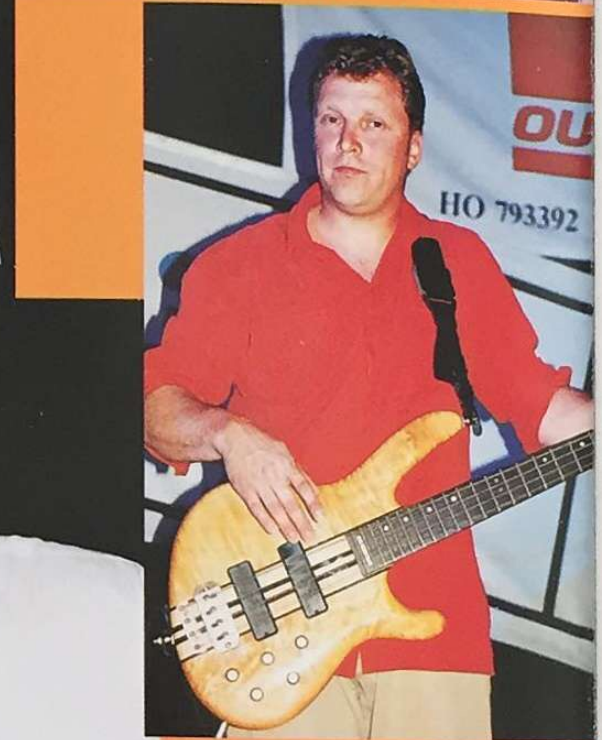
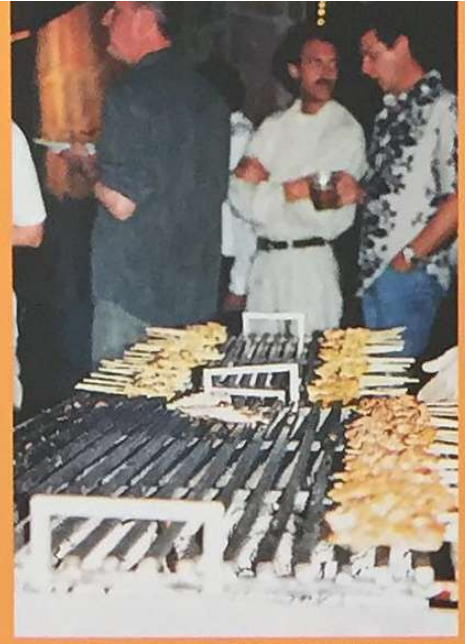
Wij vonden het een ontzettend
leuke, mooie en interessante
avond!
Bedankt, Mirjam en Vincent Beijer

FOTOGRAAF:
KARIN BRAKEL

Het Oranjebal 2001 ligt al weer 2 maanden achter ons. Alle sponsors zijn bedankt, de financiële boeken zijn gesloten, de taak is overgedragen aan een nieuw comité, en de foto's van het feest staan nu in de Raskrabbel.

Het organiseren van een Oranjebal lijkt een vrij simpele klus: je regelt een band, je maakt een afspraak met een hotel voor wat eten en klaar is kees. In werkelijkheid komt er iets meer bij kijken. En op de avond zelf is het alsof je als regisseur vanuit de coulissen naar je eigen toneelstuk kijkt.

Het Oranjebal 2001 begon in april 2000 toen Paul Hagenmeijer en Paul den Reijer met de vraag kwamen of Peet en ik zin hadden om het bal voor 2001 te organiseren. Na enige weken bedenktijd hebben we ja gezegd en begin juni was het comité met Gerard, Marjon en Nicolien compleet. Dezelfde maand hebben we het thema (gulden voor het laatst, introductie van de Euro) afgesproken en taakverdelingen vastgelegd. Met dit in het achterhoofd kon iedereen tijdens het verlof in Nederland inspiratie opdoen voor het aankleden van het feest, het presentje, de band etc.

In september begon het echte werk. Het logo werd ontworpen en de thema spreuk beklonken. De leden van het comité van aanbeveling werden benaderd teneinde hun support voor het evenement vast te leggen en het briefpapier te kunnen drukken. 22 maart werd als definitieve datum vastgelegd (ten minste een volle week na de tweede Eid), en de brieven voor de sponsors (bestaande, oude, nieuwe, Nederlandse, Engelse) werden opgesteld.

Een bijdrage aan het openingsfeest werd in elkaar gesleuteld, en we besloten dat we als bedankje/opwarmertje alle sponsors van het 2000 Bal zouden uitnodigen voor

brainstormen over een potentiële tweede band gingen verder.

November begon met de sponsorborrel, die wegens regen een uur voor aanvang onder dak gebracht moest worden. De locatielijst was gereduceerd tot het Sheraton en Intercon en beide hotels was gevraagd om met een offerte te komen. De respons van sponsors was goed, dus besloten we een tweede act vast te leggen. Bovenaan de lijst stond

de band van Rosa King, een Nederlands/Amerikaanse Jazz/Blues/Funk saxofoniste die onder andere Candy Dulfer lange tijd onder haar hoede had. December stond in het teken van het benaderen van alle sponsors die nog niet hadden gereageerd. Dit was een tijdrovende aangelegenheid.

Na enkele pogingen had je meestal pas de juiste persoon te pakken. Die bleek veelal de originele brief nooit gezien te hebben, wat inhield dat een nieuwe brief gefaxt werd. Nog een paar telefoontjes (en weken) later was dan eindelijk een beslissing genomen en kon hopelijk een toezegging in de boeken gezet worden. Al die moeite werd echter ruim beloond en eind december hadden we zo'n 10 duizend riaal aan toezeggingen binnen.

Detail besprekingen met beide hotels gingen verder maar de keuze voor het Intercon was intern al genomen. Offertes kwamen binnen voor de boeken en vliegenmeppers. We kregen een heel

Vanuit de coulissen van het Oranjebal

een borrel in de Sohar Garden. Peet en Marjon begonnen potentiële locaties te bezoeken (de verbouwde tuin van het Intercon stond direct al zeer hoog op de lijst), en Gerard en Nicolien gingen op zoek naar bands (zoek op het web onder "coverband") en een tweede act voor als we voldoende sponsorgelden binnen zouden krijgen. Op aanraden van Peet stond Sweet Sensation al op het lijstje, want hij had hun eens live in Groningen gezien.

Begin oktober gingen alle sponsorbrieven de deur uit en werd Sweet Sensation gecontracteerd. De locatie bezoeken en besprekingen en het

enthousiaste respons van Rosa King. Ze wilde heel graag komen en haar gage lag binnen onze bestedingsruimte. Deze vreugde was echter van korte duur - op 12 december ontvingen wij het bericht dat de 62 jarige Rosa King in Italië was overleden.

Nadat de schok van Rosa King verwerkt was hadden we besloten om Rowwen Hèze te benaderen.

In januari werden de onderhandelingen met het Intercon steeds specifiek. Gedetailleerde menu beschrijvingen, schetsen van de decoraties/stands, de layout in de tuin. Het team in het hotel was prima en dacht actief mee over de invulling van de avond. Boeken en vliegenmeppers waren besteld en de ambassade zou het transport van de boeken regelen. Tickets, hoesjes en stickers voor op de boeken werden ontworpen en klaar gemaakt voor de drukker. Nadat de schok van Rosa King verwerkt was hadden we besloten om Rowwen Hèze te benaderen. Deze keuze ging gepaard met heftige interne discussies omdat we niet zeker wisten hoe deze band door onze klanten (jullie dus) ontvangen zou worden. Een beperkt marktonderzoek in Oman leverde een gepolariseerd beeld op, terwijl onze referentie groep in Nederland ons voor alles wat los en vast zat uitmaakte hoe we ooit op het idee konden komen om deze Limbo's *niet* naar Oman te halen. Kort en goed: eind januari ging de kogel door de kerk en gingen Gerard en Nicolien druk in de weer om tickets te regelen bij KLM, papieren te verzamelen voor visa/vergunningen en afspraken te maken over wie wat mee zou nemen aan apparatuur en instrumenten. Op de achtergrond werden sponsors achter de broek gezeten om hun toezeggingen om te zetten in klinkende rialen, hetgeen ook weer de nodige telefonades opleverde.

In februari werden onze voedselplannen getorpedeerd door BSE en

Mond en Klauw Zeer. Vlees export uit Europa was volledig geblokkeerd - geen bitterballen dus! De detail besprekingen voor de decoraties werden afgerond. Gerard had zijn zoveelste kopje koffie bij de housing mannen van PDO gedronken en kreeg een gedeeltelijke toezegging voor een aantal flats. Een sociaal programma voor de bands werd gemaakt en bussen voor transport en 4WD's voor een wadi gereserveerd. De ambassade meldde dat Staatsecretaris Ybema naar Muscat zou komen en dat het Bal in zijn programma opgenomen zou worden. Sponsors werden nog steeds achter de broek gezeten en het gat tussen toezeggingen (15 duizend rial) en inningen werd allengs minder. Trips naar Nederland werden efficiënt gebruikt. Gerard nam 45 kg muntrop mee en Nicolien een doos vol vliegenmeppers.

In maart moest het dan allemaal gebeuren. Vanaf het moment van aankomst tot het moment van vertrek van de bands werden alle acties/evenementen gespecificeerd in een draaiboek. Het idee voor een openings lichtshow werd door iedereen goedgekeurd. Een plattegrond van de tuin en een aantal bezoeken leverde uiteindelijk een definitieve indeling op. De boeken uit Nederland werden na wat vertraging door de douane ingeklaard zodat het stickeren kon beginnen (met dank aan de schoonouders van Nicolien). Nadat bijna alle boeken gedaan waren bleek dat op één van de stickers een vermelding naar koning Beatrix was ingeslopen. Oeps! Nieuwe stickers drukken, foute van de boeken halen, en nieuwe er weer op. De kaart verkoop was in volle gang. De huisvesting was rond, aanvullende inrichting (borden/bestek/pilsje in de koelkast) was geregeld en de timing van band wissels was vast gelegd.

En toen stonden we met een grote bus op maandag 19 maart op Seeb Airport om de 24 bandleden uit Nederland te ontvangen. Het eerste contact was nog wat onwennig, maar nadat ze in de flats genïstalleerd waren en met een pilsje op de bank zaten werden de spanningen allengs minder. Op dinsdag een lunch op de club en vervolgens de hele meute in de bus op een city-tour onder leiding van Esther Nielen en Nicolien. 's Avonds een bezoek

aan het Intercon om de bands de locatie van het feest te laten zien en de band leiders/technici met Joë van Photocentre details over de opstelling op het podium en de band wissels door te laten nemen. Initiële zorgen dat alles mogelijk wat primitief van opzet zou zijn werden snel uit de lucht geholpen door de professionele aanpak van Joë. De dag werd afgesloten met een BBQ op het PDO strand. De bands hadden woensdag vrij, maar wij liepen nog driftig rond om de voortgang van de decoratie werkzaamheden te bevorderen, sponsor banners in te zamelen etc. (o ja, en overdag moesten we ook nog wat regulier werk afhandelen). Woensdagavond was boatclub avond.

Donderdag 22 maart, de dag van het bal. Wij verzamelden 's morgens bij het Intercon voor de sound checks. Bij aankomst bleken de mannen van de constructie/ decoratie ruim achter te liggen op schema, hetgeen de toon voor de dag zette. Voor een Thaise en Phillipijnse artiest was bijvoorbeeld niet anders dan logisch dat de tekst op een munt horizontaal afgebeeld moet worden. Dat Bea op de gulden en euro dan naar beneden kijkt was een bijzaak. De entree was uiteindelijk om half acht 's avonds klaar, maar de generale repetitie voor de opening was er volledig bij ingeschoten. De avond zelf was een roes. We liepen alleen maar rond om te controleren of alles goed verliep, of de sponsors en speciale gasten het naar de zin hadden en, in overleg met de mannen van het Intercon, zaken aan of bij te sturen.

We liepen alleen maar rond om te controleren of alles goed verliep

Toen om 1 uur 's nachts de laatste tonen van Sweet Sensation wegdreven konden we constateren dat het overgrote deel van onze 500+ klanten een prima avond hadden gehad en tevreden naar huis gingen. De bands hadden een heel goede avond

gehad en waren ruim onder de indruk van het publiek (jullie hebben goed gedaan) en de organisatie.

Op vrijdagochtend stonden 6 Landcruisers klaar om het hele gezelschap naar As Sifah te vervoeren. Inclusief aanhang werd het een colonne van 11 auto's en de heenreis duurde bijna 3 uur vanwege alle foto stops. Op het strand was het goed toeven en de bewolking zorgde gelukkig voor wat bescherming. 's Avonds gingen de mannen van Rowwen Hèze met tegenzin weer naar huis. Het was best wel een emotioneel afscheid, na 4 intensieve dagen waarbij je als volslagen vreemdelingen begint en als vrienden weer uit elkaar gaat.

Zaterdagochtend gaf Sweet Sensation een extra concert voor de kinderen op de PDO school. Het was kort maar krachtig. De kinderen vonden het fantastisch en het verzoek om niet te dansen werd uitbundig genegeerd. Omdat het islamitische nieuwjaar uiteindelijk op maandag viel was zaterdagavond de boatclub nog open en

kon het plan van Sweet Sensation om een extra optreden voor het comité te doen doorgaan. Voor mijzelf was dat eigenlijk het eerste moment van de week dat ik volledig ontspannen was en kon genieten van alles wat er was gebeurd. Na een rustige zondag stond maandag nog een trip naar Wadi Shab op het programma. Maandagavond stapte ook Sweet Sensation met tegenzin op het vliegtuig en zat het officiële deel van het Oranjebal er op. We hebben allemaal ongeveer een week nodig gehad om bij te slapen en weer in een normal ritme te komen.

Zoals gezegd: het organiseren van een Oranjebal lijkt een vrij simpele klus maar in werkelijkheid komt er iets meer bij kijken. Wij hebben het met heel veel plezier gedaan en wens Fred Tangelder, Willem-Jan Scholten, Arend Roggeveen, Pas Hoekstra, Irma van der Bas en ? heel veel plezier met het organiseren van het 14e Oranjebal.

Het Oranjebal Comité 2001,

*Eilard Hoogerduijn Strating
Marjon Bakker
Gerard Bosman
Nicolien Hogeboom
Peet van 't Zet*

VOORDEELIG AUTO HUREN?

www.bbcarrental.nl

BB&L
CAR RENTAL

Rijnlanderweg 774 2132 NM Hoofddorp Nederland

Tel: +31 20 6557900 Fax: +31 20 6557909 info@bbcarrental.nl www.bbcarrental.nl

Meimaand cultuurmaand, ja dat zeker. Maar de vijfde maand staat ook bekend als zwem-maand, de maand waarin de Fahal Island Swim (FIS) gehouden wordt.

Voor wie er niet bekend mee is: het is een ruim 4km lange zwemtocht van Fahal eiland naar de Ras Al Hamra boot club. De zwemmers mogen elke gewenste slag zwemmen, maar geen hulpmiddelen zoals finnen en snorkels gebruiken. Het is geen race maar een "prestatietocht". Een van de kenmerken van de FIS is dat de zwemmers onderweg door een boot of kayak gevolgd worden. Dat doen we om veiligheidsredenen: stel je voor dat een zwemmer onderweg door een kwal gestoken wordt of serieuze kramp krijgt, dan moet 'ie binnen een paar tellen uit het water gehaald worden! Ook voor de noodzakelijke watervoorziening onderweg is het belangrijk om een volgboot in de buurt te hebben.

De eerste Fahal Island Swim werd in 1989 gehouden. De namen van de eerste helden die de tocht volbrachten staan in brons gevat aan de buitenmuur van de bootclub, op het strand tussen de twee pieren. Sindsdien is het een jaarlijks terugkerend evenement geworden, dat dit jaar voor de 13e keer gehouden zou worden. De 11e en 12e editie resp. in 1999 en 2000 werden door ruw water verstoord. Dit jaar bleek het op de 17e mei 's ochtends vroeg rustig en kregen we van boot-kapitein Neil

Dunkley het groene licht: er was weinig stroming en weinig wind. Ideaal zwemweer! U zult begrijpen dat dit voor de 60 zwemmers en organisatoren een enorme opluchting was. Een 3e keer op rij alle trainingsarbeid en voorbereidingen in het water zien vallen had het evenement de das omgedaan. Maar we hadden geluk!

De twee boten van de duikclub (waarvan een bemand met "baywatch babes") brachten de 60 zwemmers naar het eiland om 7:00. Bij het eiland ligt een miniem stukje kiezelstrand, wat de traditionele startplaats is voor de Island Swim. Er is

Het laatste stuk tot de kust leek eindeloos!

net genoeg plaats voor 60 man, die er dicht opeengepakt kunnen staan. Neil Dunkley deed er de laatste inventarisatie van de deelnemers en telde vlak na 7:30 af voor de start. De 15 solo-zwemmers gingen 't eerst van start, op 2 minuten gevolgd door de bijna 45 groepszwemmers. Anders dan bij de triathlon doet iedereen in een groep de hele tocht, alleen houden de groepszwemmers elkaar gezelschap en

praten ze elkaar moed in onderweg. Zo begreep ik van Pim Braun dat hij zijn dochter Marloes halfweg door een dal moest heenloodsen, maar na ruim twee uur completeerden ze de tocht tezamen! Het merendeel van de solo-zwemmers heeft de FIS al eens eerder gedaan en gaat voor een goede eindtijd. Ik zwom bij die categorie, maar mijn tocht viel dit jaar niet mee: al na 20 minuten kreeg ik kramp in mijn onderbenen, wat doorgaans een gevolg van dehydratie is, of (vreemd genoeg) te weinig trainen! Rob Brouwer vertelde me later dat 'ie ook last had van kramp onderweg en Gerard Bosman zat ook tegen die grens aan. Mijn begeleider Yousef en ik hielden een korte drinkpauze. Van slag veranderen wil ook nog wel eens helpen tegen kramp, maar met de hete adem van Gerard Bosman in mijn nek was daar geen denken aan. De stop was dus kort en we zetten koers naar de kust. Gelukkig heb je op lange afstanden je benen amper nodig, dus de kramp stoorde niet al teveel. Tijdens de tocht kwam de kust stukje bij beetje dichterbij, maar het ging tergend langzaam. Drie grote oranje boeien waren onderweg uitgezet om de koers te bepalen. De laatste boei voor de kust was nog ruim 1600m van de bootclub verwijderd. Yousef en ik waren na 40

de eerste tien zaten drie Nederlanders, twee Australiërs, een Amerikaan, een Duitse, een Nieuw-Zeelandse, een Indiër en een Fransman. Al met al een internationale aangelegenheid! De eerste drie plaatsen werden ingenomen door ondergetekende, Gerard Bosman en Tom Oden van de American International School. Wie beter wil leren zwemmen geef ik het welgemeende advies eens goed naar Gerard te kijken als hij zwemt, want hij heeft duidelijk de beste slag van ons allen. Hij is doorgaans in 14 slagen aan de overkant van een 25-meter bad, iets wat mij niet lukt. De eerste vrouw over de finish was Anti Senger, die opvalt door een erg mooie slag, die ze ook nog eens lang vol weet te houden. Tweede vrouw over de finish was Carol-Ann Harton, een "conditie-klopper" die met een korte pik-slag door het water hakt. Zweminstructrice Jill van het Intercon was de derde dame bij de eerste tien. Zij heeft natuurlijk een goed doortimmerde techniek. Ze zwom tezamen met Arpan Mandel, een junior van 14 die zich pas bij de "pasta-packing" aanmeldde. Opvallende goed werd er ook gezwommen door Paul Rozenquist, die even een paar weekjes op bezoek was

en zo maar bij de eerste tien eindigde. Jean-Paul Jansen van de cabaret-groep "Niet Schieten" meldde zich op de avond van tevoren pas aan. Toen ik hem voor de telefoon sprak, dacht ik dat ik in de maling werd genomen en dat dit onderdeel van een sketch in wording

was. Maar Jean-Paul regelde diezelfde avond nog een volgbout en zwom de volgende ochtend zonder problemen in 1u21m terug naar de bootclub! Hij kwam vlak na Maya Kraaijevanger binnen, die als elfde eindigde. Er doen ook altijd een paar verborgen talenten mee aan de Island Swim. Dat zijn mensen die zich zelden of nooit op de officiële training vertonen (voor

zover die bestaat), op de ochtend zelve hun neus eens snuiten en vervolgens in anderhalf uur naar de overkant zwemmen. In deze categorie zwommen Geja Haddingh, Wim Boom, Jan Wind en ook Oscar van Ravesteijn mee.

Achterin het veld wordt natuurlijk het echte zweet- en zwoegwerk verricht. Irene de Kuijper, Paul Vlaarkamp en Mary Langedijk waren twee uur en een kwartier onderweg. Zij deden mee voor wat ik het "Campari-effect" noem – je moet het tenminste eenmaal in je leven gedaan hebben! Paul verklaarde vanaf de pasta-packing op dinsdag tot na de prijsuitreiking op donderdag dat hij nooit weer zou meedoen – maar dat is natuurlijk pure bluf! Zoals gezegd, dit jaar ging alles van een leien dakje, dus misschien is er volgend jaar wel weer een Island Swim. En als 'ie komt zal het zeker in mei zijn!

Marko van der Veen

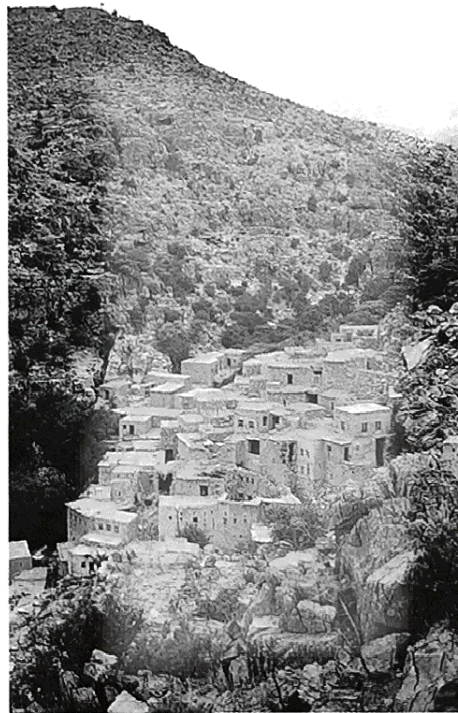

Uur Wandelen op het Saiq Plateau

Vorig jaar februari, toen we naar beneden liepen in wadi Muaydin, zagen we ineens een interessant pad.

We wisten niet waar het heen liep. Nieuwsgierig reden we dit jaar, het weekend van 17 mei, het Saiq plateau op om het plateau wat beter te verkennen en om de hoge temperaturen van Muscat te ontwijken. De permits die je daarvoor nodig hebt had ik al eerder deze week gehaald bij de Military in Ruwi. De verhalen dat je alleen nog maar naar Saiq kunt als je in het Jebel Akhdar hotel verblijft zijn dus niet waar. Je kunt echter alleen een permit aanvragen voor één dag, maar dan blijf je stiekem gewoon een nachtje slapen. Doen ze niet moeilijk over! 17 mei, eerst 's ochtends naar de Island Swim, die dit jaar gelukkig goed verliep: gewoon van het eiland naar het strand. Ik was onder de indruk van de zwemmers (kom zelf niet verder dan gewoon schoolslag) en dan zeker van Sarah, Jarand en Mark die even later ook nog met ons mee de bergen in gingen. Op het Saiq plateau is ontzettend veel te doen. Dit weekend was mijn 6e keer. Een aantal keren ben ik naar boven gelopen, maar vooral ook als je een auto hebt, zijn er verschillende plekken waar je heen kunt rijden. Je hebt een aantal uitzichtspunten. Voor de meeste moet je wel een stukje lopen. Zo kun je naar het wadi Halfayn viewpoint bij Menakhir, of naar het wadi Bani Kharus viewpoint, of uitkijken over wadi Tanuf (iedereen noemt hem wadi Tanuf vanwege "de Tanuf Rimwalk, overigens één van de mooiere

wandelingen van Oman). Op donderdag liepen we, vanaf de "picknick plek" waar de meeste mensen kamperen, ongeveer een uurtje in noordelijke richting om uit te kijken over wadi Bani Kharus. Het was wat heilig, jammer genoeg. We kampeerden bij het verlaten dorpje bij wadi Tanuf. Een mooie plek want je bent niet ver van een uitzichtspunt en je kunt de restanten van de huisjes gebruiken voor schaduw of om te schuilen tegen de wind. Het was gezellig. Eerst vierden we de nationale dag van Noorwegen. Jarand, de enige Noor in ons gezelschap, had "Akevitt" meegenomen. Een enorme sterk drank. Daarbij nog Noorse zalm met roomkaas op toost. Heerlijk. We gingen staan en Mark (die het lied ook goed bleek te kennen) en Jarand zongen uit volle borst het Noorse volkslied! Daarna hadden we een groot vuur, lekkere barbecue, curry,

groenten in folie en bananen met chocola. De drie zwemmers waren wel moe (niet gek natuurlijk) en om 11 uur lag iedereen in bed. De volgende ochtend bleek Andy gebeten te zijn door één of ander insect en zijn bovenlip zag eruit als de bek van Donald Duck! We maakten, na het ontbijt, mooie portretfoto's. (Dat vond hij goed, hoor! Hij wil zelf een kopie!) Tegen 10 uur waren we klaar voor de wandeling. Je rijdt naar het dorpje Saiq. Daar sla je links af en je neemt de onverharde weg richting wadi Muaydin. Die weg gaat steil, zig-zaggend naar beneden. Op een gegeven moment heb je aan de rechterhand een open plek, een soort parkeerplaats. Daar begint de wandeling. Net na die open plek gaat er aan de rechterkant van de weg (roodachtig zand) een pad omhoog. Het pad stijgt. Aan de linkerkant kijk je heel mooi wadi Muaydin in. Houd rechts aan. En dan zie je het: een spectaculaire stenen trap, ingenieus tegen de rotswand aangebouwd. Die hadden we vorig jaar ook gezien. Een klein stuk van het pad hebben toen wel afgelopen, maar nu was het dan tijd om te kijken waar het echt heen liep. Die moeite doen die Omani's

De volgende ochtend bleek Andy gebeten te zijn door één of ander insect en zijn bovenlip zag eruit als de bek van Donald Duck!

toch niet voor niets! Je loopt langs een rotswand en dan is daar een houten brug! Boomstammen zijn met touwen aan elkaar gebonden en met stenen versterkt en zo kun je dus toch over een kloof van zo'n 3 meter lopen. Het is behoorlijk solide, ondanks dat het best een beetje kraakt. Die Omani's hebben toch heel wat werk gestopt in dit pad. We liepen verder omhoog langs de rotswand waarin verschillende kloven zitten die voor schaduw zorgen. Dat was wel even prettig, want ondanks dat we op ruim 2 kilometer hoogte zaten, was het toch nog 38 graden!

Het pad gaat verder omhoog. Prachtige uitzichten over wadi Muaydin. Dan vervolgt het weer door een wadi en langs een andere berg verder omhoog.

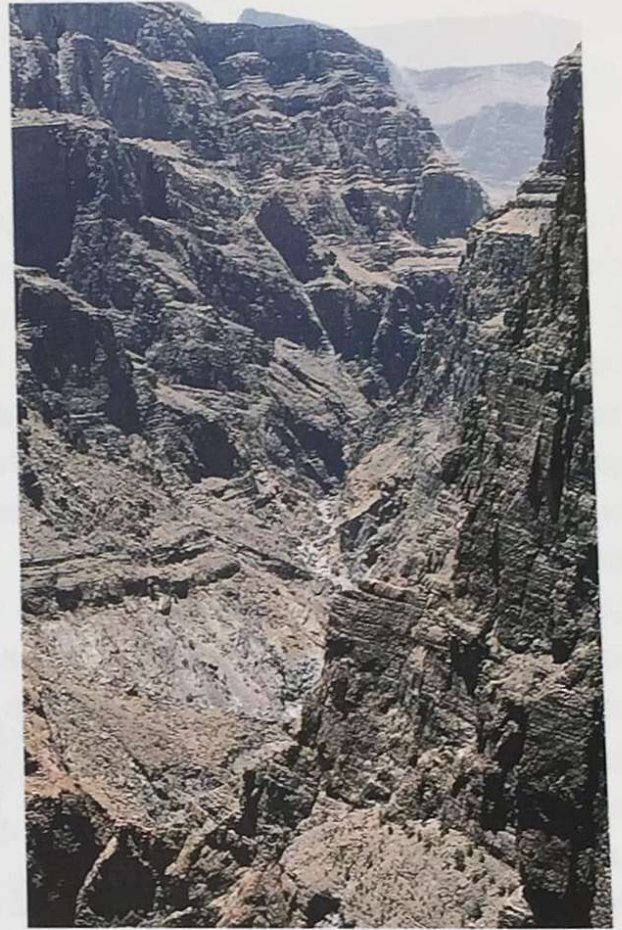
En waar komt het uit? Bij een dorpje? Een waterput? Nee, hoor. Je komt uit bij een grasveld. Er groeit aan de andere kant van die berg enorm veel gras. Het lijkt wel een beetje op Afrika. Hoog, geel gras en grote rotsblokken (geen granieten kopjes, maar toch deed het me eraan denken)

We waren erachter: het pad is gebouwd voor de geiten!! Daar hebben ze voldoende te eten. Ongelooflijk hoeveel moeite ze over hebben voor die beesten. Je kon vanaf het veldje ook mooi uitkijken in zowel wadi Muaydin als in wadi Bani Habib.

Nu we dit wisten, konden we met een gerust hart weer naar beneden wandelen.

Wie weet zijn er nog wel veel meer van dit soort indrukwekkende paadjes te vinden op Saiq!!

Machteld Hofman

EXCLUSIVE MENU

OUT DOOR CATERING

Specializes in French, Mexican, Italian & Grills

COFFEES, FRESH JUICES & CAKES

EXECUTIVE LUNCH

for R.O. 2,900 only

Le Rendez Vous
COFFEE SHOP

ALL THIS AND MUCH MORE HAPPENS AT LE RENDEZ VOUS...

ALASFOOR GROUP

مجموعة العصفور

P.O. Box 1039, Postal Code 131, Al Hamriya, Sultanate of Oman.

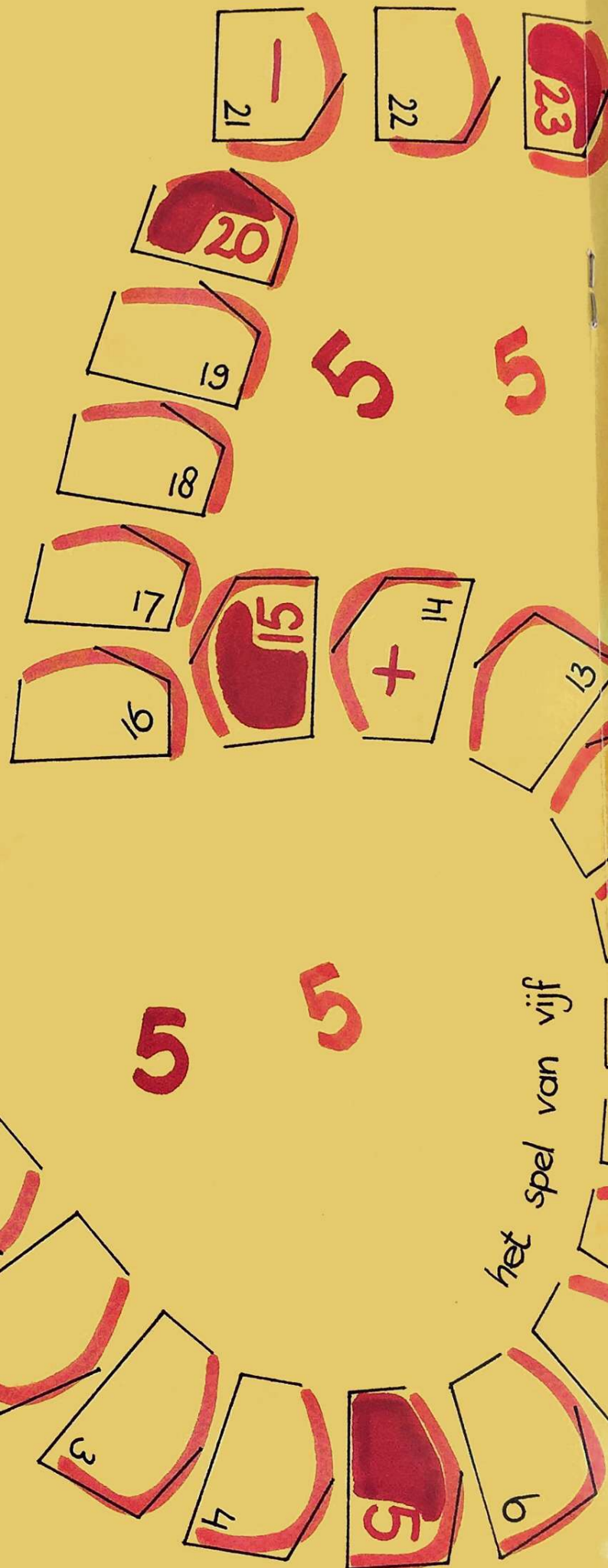
Tel : 567414, Fax : 566012, GSM : 9413403

De spelregels

Voor het spel van vijf heb je een dobbelsteen en voor iedere deelnemer een pion nodig. Het spel van vijf lijkt op het bekende ganzenbordspel. Wie het hoogst aantal ogen gooit, mag beginnen. De spelers gooien om de beurt met de dobbelsteen en bij het gooien van een vijf mag je nog een keer dobbelen.

Onderweg kom je misschien op een aantal rode vakjes met speciale opdrachten. Lees dan even bij de opdrachten wat je moet doen... Kom je op een vakje met een -, dan ga je vijf plaatsen terug. Bij een + mag je vijf vakjes verder gaan staan.

Om het spel van vijf te winnen moet je als eerste bij de laatste worp het juiste aantal ogen gooien om op het vakje 25 te komen. Veel speelplezier!

De opdrachten

vakje 5:

Gooi vijf keer met de dobbelsteen en probeer in die vijf worpen minimaal een keer een vijf te gooien, pas dan mag je de volgende beurt verder! Gooi je geen vijf dan moet je een beurt overslaan en het nog een keer proberen in de volgende ronde, net zo lang totdat het is gelukt.

vakje 10:

Tel zo snel mogelijk tot 25... ondertussen gooit je buurman of buurvrouw aan de rechterkant zo vaak mogelijk de dobbelsteen om steeds zoveel ogen als gegooid vooruit te gaan. De ander stopt met gooien als jij bij de 25 bent!

vakje 15:

Wacht net zo lang totdat een andere speler een vijf heeft gegooid, dan mag je weer meedoen als je aan de beurt bent. Je hoeft niet meer dan vijf keer een beurt over te slaan...

vakje 20:

Je bent er bijna... maar moet nu één of meer vakjes terug. Je gooit vijf keer met de dobbelsteen en kiest dan zelf één van de vijf worpen uit om het juiste aantal ogen terug te gaan. Succes!

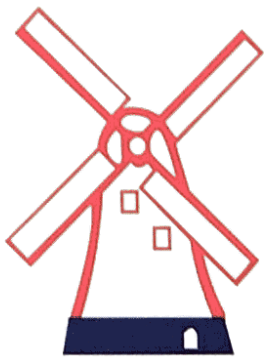
vakje 23:

$$2 + 3 = 5$$

Bedenk zelf nog vijf andere sommen met de uitkomst vijf. Je krijgt 50 seconden de tijd. Lukt het niet, dan ga je terug naar vakje 14... en is de volgende aan de beurt. Als je tijdens het spel vaker op dit vak komt, moet je steeds andere sommen bedenken!

vakje 25:

Jippie, je bent klaar! Dus iedereen roept luidkeels vijf keer "hoera".

اللجنة الهولندية - عمان Holland Committee Oman

Holland Comité in februari/maart/mei

Zo'n beetje eind maart hoorde ik dat de sluitingsdatum voor kopie van de Raskrabbel al weer zeer aanstaande was. Als een haas te paard dus maar even me achter het toetsenbord geplaatst, want er viel wel weer het één en ander te melden door het Holland Comité. Braaf opgestuurd, edoch jammer maar helaas, de redactie vergat het epistel te plaatsen. Kan beur'n. Het beste paard laat immers wel eens een steek vallen, niet? Goed, dan nu maar als nagekomen bericht:

Om te beginnen bij het kinderfeest:

Ik denk dat we over zo'n 50 jaar in de geschiedenis boeken van Oman zullen lezen dat het Nederlandse kinderfeest een belangrijke rol speelde in het bij elkaar brengen van de Europese en Omaanse culturen. Zoiets als: "De Holland Comités uit de jaren negentig en het begin van de 21-ste eeuw, die een deel van het Nederlandse sociale leven regeerden hielden de goe-gemeente bezig met het organiseren van allerlei vermaak en vertier. Een belangrijk steunpunt in hun strategie was het jaarlijks organiseren van een kinderfeest. Het gebeuren vond telkens plaats op het terrein van PDORC waar de buitenpoort gevormd werd door een Hollandse tram en een draaiende windmolen. Was het publiek de poort gepasseerd, dan zagen ze een gordel van oud Nederlandse spelen en marktkramen. Het kinderfeest van 2001 werd gekenmerkt door een volledig herstelde draaimolen en spookhuis en vooral door een schier oneindige toeloop van mensen van allerlei nationaliteiten (zo'n 1600-1700 kinderen). Een feest van Hollanders voor iedereen, en in gelijke pas met de Omanisatie, vooral ook voor hun Omaanse collegae! Ook in 2001 lieten de Nederlandse PDO-Expats zien te beschikken over een achterban van partners en vrijwilligers met een organisatie talent waar je mee aan kan komen, etc etc etc. Goed als voorzitter van het Holland Comité ben ik natuurlijk wat bevooroordeeld; maar het was toch maar weer wat, niet?

Hiermee was het nog niet op voor het Holland Comité. Midden februari werd de autoralley een feit. Na een paar jaar een valse start, kon het nieuwe organisatie team er een geslaagde dag van maken. Zelf deed ik ook mee met de familie en kan dus verslag doen 'uit ervaring'. Hadden we gedacht hier de omgeving een beetje te kennen, kwamen we daar

toch maar even op terug. De eerste foto's van de puzzeltocht konden we wel thuis brengen, maar in Mutrah ging het een beetje mis. Nu kennen we Mutrah wel. In het stadje Muscat ging het helemaal mis. Nog steeds hebben we de rustende Portugese soldaten niet gezien! Potdrie nog antoe, dat terwijl het plaatsje notabene maar zo'n 10 straten heeft (zullen er dus wel 11 zijn, denk ik). Maar goed niet getreurd, na uren dolen de nood-enveloppe opengemaakt. Er stond op "openen na 1 uur", maar wij dachten natuurlijk 'pffff, eerst die foto's vinden'. We sloten de rij dus af, net voordat het organisatie comité om was gekomen van de warmte op het checkpoint. Uiteindelijk hebben we alles weer volledig ingehaald door gewoon vol gas wat geblinddoekt achteruit te crossen; leuk spelletje. Na een warm bad hadden we meer dan genoeg leuke en spannende verhalen te vertellen bij de afsluiting met de BBQ met prijsuitreiking. Dank aan de organisatie.

En dan had het 'Al Wafa vrijwilligers centrum voor lichamelijk en geestelijke gehandicapten' nog wat WC's en de wandelvierdaagse nog een goed doel nodig. Dat sloot dus keurig op elkaar aan. Roosmarijn en Marjolein waren niet te flauw om de wandelvierdaagse tot in de puntjes te laten verlopen. Maar liefst 89 kinderen liepen mee om samen 910 OR op te brengen. Stefan Peters, in zijn eentje, droeg daar 65 OR aan bij: klasse! Als vertegenwoordigster van de stichting kon Greta Ollerearnshaw de cheque in ontvangst nemen. Alle kinderen een medaille en een ijsco en er kwam ook weer een einde aan dit geslaagde en nuttige evenement.

En dan nog de toekomst:

de vormgeving van de meimaand-cultuurmaand, is zoals elders te zien in dit katern, nu bijna gereed. We kijken er naar uit om een ieder daarbij te kunnen ontvangen.

Maar nu eerst op naar het Oranjebal. Het Oranjebal comité staat te popelen; nog een klein weekje! Als we dit lezen is het bal al weer voorbij; jammer he.

Tot zover de oude koeien.

Twee maanden later is het geslaagde oranjebal weer in een plekje verdwenen tussen onze grijze geheugen cellen. Een nieuw oranjebal comité heeft zich aangediend, maar ik zal de namen nog even voor me houden. Ik denk wel dat zij er weer het maximale uit zullen halen.

En toen kwam mei met de lente. In tegenstelling tot ons aangeboren gevoel, verwelkten de bloemen. De warmte stak de kop weer op. Tijd om naar binnen te gaan, tijd voor cultuur. En die kwam! In samenwerking met de ambassade, maar met name georganiseerd door Karin, Margot en Roosmarijn, werd de kunst van organiseren tentoongespreid met een internationale kunsttentoonstelling en kunstworkshops in het Hyatt, gevolgd door een avondvullend programma met diner en muziek. De hoeveelheid kunst, diversiteit en kwaliteit heeft mij versteld doen staan. Overigens was de kunst van het vergeten ook aanwezig, want ik vergat nota bene Roosmarijn te bedanken voor haar rol in de organisatie. Alsnog bij deze!. De door jou gemaakte posters en kaartjes waren ook al van grote kunstklasse.

Na deze zeer geslaagde eerste dag van het culturele meimaand-programma, was het cabaret aan de beurt. Na een afwezigheid van 4 jaar werd "Niet Schieten" weer hiernaar toe gehaald. Een supertrio op het podium. Het moet toch fijn zijn als (prettig) gestoord zijn je helpt in je werk! Ik denk dat ik er maar een voorbeeld aan ga nemen in onze PDO-soap; vrolijkheid in de tent! De opkomst van de Nederlanders bleef eerlijk gezegd wel een beetje onder de verwachting, maar we kunnen nu met recht zeggen dat de wegblijvers wat gemist hebben.

Eind mei/begin juni komt dan Hakim ons vermaken, met een programma voornamelijk gericht op het hele gezin. Ik kijk er naar vooruit.

Rest mij de scheidende leden van het Holland Comité: Coen Rodenboog, Astrid van Fessem en onze trouwe Ambassade vertegenwoordiger Gijs Groenendijk, te bedanken voor hun bijdrage aan het verder veraangenamen van een plezierige posting voor alle Nederlanders in Oman en tegenwoordig zelfs voor die van vele mensen met andere nationaliteiten.

En nu aan de gang voor het programma voor het volgend seizoen.

خلاص

Heine Gerretsen
Voorzitter Holland Comité Oman
heine@omantel.net.om

Het *Holland Comité Oman* organiseert activiteiten en evenementen in eerste instantie gericht op de Nederlandse gemeenschap in Oman. Activiteiten staan open voor alle leden van het PDORC ongeacht culturele achtergrond of nationaliteit en alle Nederlanders in Oman.

Het Holland Comité is een overkoepelende organisatie met een groot aantal sub-comité's die afzonderlijke activiteiten organiseren. Het Holland Comité zorgt daarbij voor financiële -, logistieke -, technische - en organisatorische ondersteuning. Regelmatig organiseren de leden ook zelf activiteiten of nemen deel aan de organisatie ervan.

Over het algemeen vinden de activiteiten plaats op het PDO Recreation Centre en het PDORC is een belangrijke sponsor van het Holland Comité. De leden van het Holland comité komen echter zowel van PDO als van andere bedrijven. Er wordt een goede samenwerking nagestreefd met de Dutch Circle, de Nederlanders in Sur en de Nederlandse Ambassade.

Team 2000/2001

Voorziter

Heine Gerretsen

Secretariaat

Astrid van Fessem

Penningmeester:

Hans van Bruggen

Techniek & Opbouw:

Marcel Braas

Coen Roodenboog

Paul Vlaarkamp

Impressariaat:

Karin Brakel

Margot Gerretsen

Autoralley

Freek van Dijk

Oranjebal:

Eilard Hoogerduijn

Strating

School liaison:

Geja Haddingh

Ambassade liaison:

Gijs Groenendijk

Kinderfeest:

Nicollette van Haga

Zwemvierdaagse:

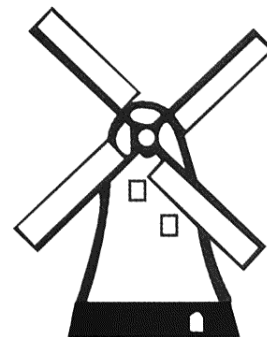
Elske Tamminga

Avondvierdaagse:

Roosmarijn Roggeveen

Sinterklaas

Jolanda Bennekens

A SOUTH FRONT AS EXISTING IN A.D. 1837

5 JAAR GELEDEN, DE VIJFDE

Ja, waar was ik 5 jaar geleden. Zoeken...zoeken. Geen probleem. Sinds ik mijn ouderlijk huis verliet, om op kamers te gaan wonen in Utrecht, heb ik mijn herinneringen, hoogtepunten en natuurlijk ook dieptepunten op papier gezet, in de vorm van een dagboekje. Dit was een goede gelegenheid om weer eens door al die boekjes heen te gaan. Gelukkig heb ik ze allemaal bij elkaar in een speciaal koffertje. In plaats van mijn verhaal te schrijven waar ik 5 jaar geleden was, was ik zo geboeid met het lezen van die hele stapel dagboekjes, dat m'n vrije tijd voor dat weekeinde alweer voorbij was. Zo gaat dat altijd.

Maar uiteindelijk kwam ik bij het goede boekje terecht, waar ik nu in het kort wat van op papier zal zetten.

Mei 1996 was een goede maand voor mij. Ik werkte al hier in Muscat, voor Compagnie Generale Geophysique, als project leider. In mei zou ik voor 3 weken op verlof gaan. Net voordat ik op verlof ging kreeg ik te horen dat ik een promotie met daarbij een salarisverhoging kreeg. Van project leader werd ik teamleader. Dat was goed nieuws, zo net voordat je op verlof gaat.

De avond voordat ik vertrok had ik met een aantal Omaanse vrienden een barbecue avondje. Erg gezellig, maar geen goed idee, als je om 7 uur de volgende ochtend het vliegtuig moet halen. Maar gelukkig gaf de vliegreis genoeg tijd om van de kater af te komen.

Jeanette kwam me die donderdagmiddag van Schiphol halen. Ik vind het altijd erg gezellig en handig als ik afgehaald word van het vliegveld.

Spullen in de auto, heerlijk! Ik ben niet echt een openbaar vervoers fan. Omdat Jeanette de week daarop vrij had, hadden we een fly drive geboekt naar het Griekse schiereiland Pelepenesos. Dus maar één dagje in Nederland en meteen die zaterdag weer op stap.

Het was zo'n Transavia charter vlucht die altijd op die onmogelijke tijden vertrekken. De zus van Jeanette was zo lief om ons die ochtend om half vier naar Schiphol te brengen. Het regende in Nederland.

De vlucht ging via Athene naar

seat Marbella stond klaar. De route beschrijving was ook aanwezig. Het was een rondreis van een week, met steeds een overnachting in een ander hotel in verschillende plaatsen. De dag van aankomst moesten we al 200 km rijden naar Pylos, een leuk havenplaatsje. We

hebben daar op het terras, in de kou, met een dikke trui een paar glazen wijn gedronken.

De volgende ochtend werden we wakker met stralende zon. Die hebben we dan ook gehouden tot het eind van die heerlijke korte vakantie.

De plekken die je op de Pelepenesos gezien moet hebben:

- Methoni, een mooie Venetiaanse burcht uit de dertiende eeuw.
- Olympia, met z'n amfitheater en zuiltjes.
- Schitterende bergdorpjes zoals Langadia, Dimitsana en

Kalamata.

Gelukkig is het in Oman altijd mooi weer, dus voor mij speelt het weer niet zo'n belangrijke rol als ik naar Nederland ga, maar als je op vakantie gaat is mooi weer toch wel prettig. Nou, het was 11 graden in Athene en de regen kwam met bakken naar beneden. Kalamata was al niet veel beter met 13 graden en een zwaar bewolkte hemel.

Maar niet getreurd. Op Kalamata was alles goed geregeld. De auto, een kleine

Stemnitsa.

-Korinthos, met het gegraven kanaal tussen de Pelepenesos en het Griekse vaste land. In het jaar 66 na Christus zijn ze hiermee begonnen, met inzet van duizenden joodse slaven. In het jaar 1893 is het pas afgemaakt.

Zeer indrukwekkend.

-Het uit de veertiende eeuw ontstane dorp Mistras, met schitterend uitzicht over Sparta.

MAAND VAN HET JAAR 1996

-Monemvassia. Een schitterend dorpje op één van de schiereilanden, met geweldige terrasjes voor een heerlijke lunch!

"De Pelepenesos" is een geweldige bestemming voor als je er eens een weekje uit wilt. En, op het eerste gezicht dachten we, wat een kleine auto, zo'n Marbella, maar je moet beslist geen grotere hebben, want de weggetjes zijn erg smal.

Daarna weer naar Nederland, waar het nog steeds regende.

Die week daarop moest ik naar de tandarts voor een zenuwbehandeling. Dat was natuurlijk minder!

Maar nog wel een paar leuke weken gehad in Utrecht. Veel vrienden gezien, nog een borrel gegeven en zo was het snel weer tijd om terug te gaan naar Oman.

Weer met een afgeladen koffer, vol met die handige Nederlandse dingetjes, terug naar Oman.

Jaap Croese

Het begin van een nieuw leven. Noorwegen...koud, veel regen, eenzaam, maar prachtig!!!

Ik had het voor geen goud willen missen, maar ben heel blij dat ik eerst Noorwegen als posting had en daarna Oman. Anders had ik Noorwegen niet overleefd denk ik.

Roosmarijn

Waar was ik in mei, 5 jaar geleden. Gelukkig houd ik al sinds mijn 13e (redelijk) trouw een dagboek bij en het is voor mij niet moeilijk te achterhalen wat er toen in mijn leven afspeelde. 5 jaar geleden is 1996. En dat is nu net een jaar van mijn leven waar ik iets minder goede herinneringen aan overhoud. Drie belangrijke gebeurtenissen hebben dat jaar beïnvloed. Ik woonde toen nog steeds in Vlissingen, in een klein appartementje in de Van Dishoekstraat.

Mijn ouders verkochten mijn ouderlijk huis in dat jaar. We woonden 22 jaar in een gigantisch herenpand uit 1606 in de binnenstad van Vlissingen. We hadden grote kamers, een enorme zolder en een geweldige tuin met een joekel van een wilde kastanjeboom. Mijn broer en ik hebben er altijd heerlijk gespeeld. Mijn ouders kochten een mooi, vrijstaand huisje net buiten het centrum met een groot stuk grond waar mijn moeder naar hartelust op kan tuinieren. Het betekende wel dat er ontzettend veel spullen wegmoesten. Uren heb ik op zolder doorgebracht om een reis te maken door mijn jeugd, kijkend naar alle oude spullen.

Ook verloor ik mijn baan in Goes in dat jaar. Ik werkte op een openbare basisschool in de "AZC klas", een groep van 24 asielzoekerskinderen van 8 t/m 14 jaar. Een fantastische baan was dat. Niet eenvoudig met allerlei culturen door elkaar en de kinderen waren ook behoorlijk getraumatiseerd. Ik heb me erg aan deze kinderen gehecht. Maar helaas: het asielzoekerscentrum moest sluiten. Het was een heel oud ziekenhuis waarin zij woonden en absoluut niet leefbaar meer. Het afscheid nemen van deze kinderen was zwaar.

Het derde en waarschijnlijk moeilijkste dat jaar, was het verbreken van mijn relatie met Onno. Bijna drie jaar hadden we de grootste lol gehad, maar aan samenwonen was ik nog echt niet toe.

In mei dat jaar ben ik een weekje naar Madrid geweest. Weer even terug naar mijn oude school en goede, oude bekenden opgezocht. En die stad en gewoon Spanje op zich maakt me altijd blij Het was dus lang niet allemaal slecht!

Machteld Hofman

Vijf jaar geleden...toen woonden wij al in Oman, ons eerste jaar zat er bijna op. Om mijn geheugen even op te frissen heb ik nog even mijmerend door het fotoalbum van toen gebladerd. Dat laten wij binnenkort dus allemaal achter, strand, wadi's, zon en zoveel meer.

Wat deden wij zoal vijf jaar terug? Waarschijnlijk ongeveer hetzelfde als nu, alleen met een kindje minder, de jongste moet nog vier worden, dus die was er toen nog niet. Elise, de oudste was net in groep 1 begonnen, een hele stap voor haar, maar ook voor ons. Een van onze kinderen was al oud genoeg voor school en nu vijf jaar later is Lynn, de jongste, in groep één begonnen.

Zoals zovelen in hun eerste jaar, hebben wij dat eerste jaar ook heel wat wadi's gedaan. Zelfs tijdens de meimaand, "je weet maar nooit wanneer je hier weggaat" (Zoals Machteld in een van haar teksten ooit schreef). Dus meimaand of niet, wij gingen op pad. 2 Mei 1996 (5 jaar geleden) deden we Wadi Bani Kharus en de Ghubrah bowl. Een erg mooie wadi, erg warm toen, ik geloof dat we daarna wel besloten hadden, dat we voor onze volgende ondernemingen maar zouden wachten op koelere tijden. Een maand later vertrokken we toch op home leave.

Katleen

mijn favoriete top5:

Arjan schrijft dat hij benieuwd is naar mijn muzikale achtergronden en mijn 5 favoriete nummers. Ik moet zeggen dat ik niet echt zat te wachten om nog een stukje te schrijven voor deze Raskrabbel. Dat zei ik ook tegen Arjan maar het was ook niet helemaal onverwachts dat ik ook een keer de beurt zou krijgen. De timing had wat beter gekunt, maar aan de andere kant staat de meimaand wel helemaal in het teken van cultuur en muziek. 'Nee' zeggen is niet mijn sterkste kant, zoals velen al hebben ontdekt, dus hierbij natuurlijk mijn bijdrage met als thema mijn muzikale achtergrond.

Ik ga dus hierbij een stuk terug in de tijd en werk me beginnend met nummer 5 in chronologische volgorde naar nummer 1. De overeenkomst tussen de 5 nummers is waarschijnlijk dat het allen zangeressen zijn met een zeer sterke stem. Sinds mijn eerste gitaarlessen en latere zanglessen ben ik altijd geïnspireerd door zangeressen met een bijzonder stemgeluid. Ik houd van nummers met een goede tekst, een kabbelend couplet en een knallend refrein. Vaak zijn de teksten ook van toepassing op mijn eigen (expat)leven, de liefde waarmee ik omringd word door vrienden en familie, het besef en de dankbaarheid dat ik een goed, gelukkig en gezond leven heb.

Nummer 5

Lori Spee met twee nummers van de cd 'Behind those eyes'

Het begon met het nummer 'How many times'. Lori heeft een hele bijzondere stem en ik vond het een uitdaging om haar nummers te zingen. Een Amerikaanse, woonachtig in Limburg. Wij stonden toendertijd ingeschreven bij een Brabantse impresario en kregen regelmatig optredens waarbij we ook het nummer van Lori zongen. Tot die ene keer dat Lori zelf ook in hetzelfde programma stond. Toen moesten wij ons repertoire wat wijzigen. Niet erg, ik vond het geweldig leuk om Lori achter de schermen te ontmoeten. Mijn idool, een heel aardige vrouw met een gouden stem.

'Familiar ground' - een heel mooi nummer, sterk door de tekst, die zo mooi aangeeft wat je als expat vaak voelt voor je eigen land.

Nummer 4 (a en b)

a) Amy Grant; 'the collection', 'in concert', 'lead me on', 'behind the eyes', 'heart in motion'

b) Anne Murray; 'something to talk about', 'heart over mind'

Ik kan geen keuze maken. Beide zangeressen heb ik 'ontdekt' tijdens onze studententijd in Amerika, het land van Country & Western muziek. Wij (Jan en ik) zongen toendertijd in het koor van de Christ United Methodist Church. Elke Zondag keurig gekleed in zo'n mooie donkerrode koorjurk (!). De nummers van Anne Murray en Amy Grant spraken mij erg aan. Vooral het nummer '**Sing your praise to the Lord**' van de LP (zo'n grote zwarte cd) 'The collection' van Amy. Amy heeft een geweldige stem en de teksten van haar liedjes raken mij. Meer Country & Western -achtige muziek vind je op de cd's van Anne Murray. Wij hebben haar 'live' mogen zien zingen en dat was een ware belevenis, wat een kracht in haar stem! Het nummer '**Nobody loves me like you do**' van het album 'heart over mind' vind ik het mooiste nummer. Ik mocht het zingen tijdens de trouwerij van een Amerikaanse vriendin.

Nummer 3

Tina Turner met 'Dancing in my dreams' van de cd 'Wildest Dreams'.

Alhoewel Tina in deze chronologische top 5 op nummer 3 staat, zou ik haar normaal gesproken natuurlijk op nummer 1 zetten. Wat een stem en wat een mooi mens! '**She is simply the best!**' Ik ben bij haar live concert geweest in Edinburgh en ben helemaal uit mijn dak gegaan. De energie die zij uitstraalt is van bovennatuurlijke kracht. Haar stembereik is gigantisch en haar geluid uniek. Ik vind alle door haar gezongen nummers geweldig goed, moeilijk kiezen dus. Maar met een hele kleine voorsprong op de rest kies ik voor: 'Dancing in my dreams'

Nummer 2

Ilse de Lange met 'Flying Blind' van de cd 'World of Hurt'

Natuurlijk kan dit nummer niet ontbreken in mijn favoriete top 5. De tekst is op mijn 'live' geschreven. *I'm flying blind wherever your love takes me, I follow faith and let it guide me....*

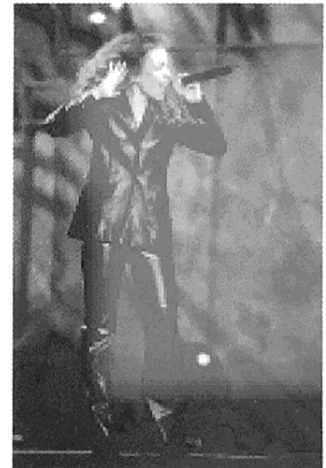
Maar dit is niet het enige mooie nummer op Ilse's cd's. Zij heeft inmiddels 3 cd's gemaakt, waarvan 'Dear John' een ode is aan John Hiatt. Prachtig vertolkt ze zijn nummers met haar country stem met rauw randje. Ook haar nieuwste cd is geweldig mooi, hij heet "Livin' on Love."

Nummer 1

Amanda Marshall met 'Believe in you' van de cd Tuesday's child

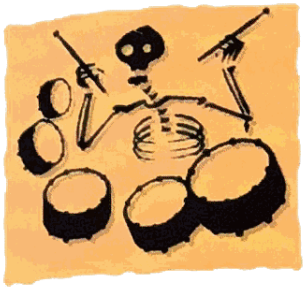
Amanda's muziek ken ik nog niet zo lang, maar ik ben direct helemaal gek van haar stem en muziek. 'Believe in you'; een nummer dat opvalt door de sterke tekst. In dit nummer zit een belangrijke boodschap verborgen, alleen daarom zou je de cd al moeten aanschaffen. Zet hem af en toe lekker hard op, zing lekker mee en je voelt je direct een stuk beter. Vriendschap, liefde en geloven in jezelf.....that's what it is all about!

Het nummer 'Last exit to Eden' van de cd Amanda Marshall is ook steengoed.

Dit brengt mij tevens op de volgende kandidaat voor de top 5; **Tanja Braas**. Zij heeft mij nl. geattendeerd op de muziek van Amanda Marshall, een gouden tip. Tanja leent mij regelmatig cd's, die tot mijn grote schande veel te lang in onze cd speler blijven zitten en vervolgens grijs gedraaid worden. Tanja is altijd op de hoogte van de laatste nieuwe cd's en komt vaak ook met zeer verrassende titels. Tanja, hoe kom je eigenlijk aan die informatie? Ik ben benieuwd en daarom geef ik graag het woord aan Tanja! Succes met het opstellen van jouw favoriete top 5.

Karin Brakel

OPENINGSFEEST
20 september Sohar Garden
20.00 uur
PRAK!?! Nederpop

Een feest in Kanibalensfeer
Met prakje en drankje

Kaarten in **voorverkoop à 6 RO** te verkrijgen op
maandag 17 september bij de ingang van PDORC
van 17.00 uur tot 18.00 uur

Tevens zijn kaarten telefonisch te bestellen bij
Roosmarijn Roggeveen tel. 675342

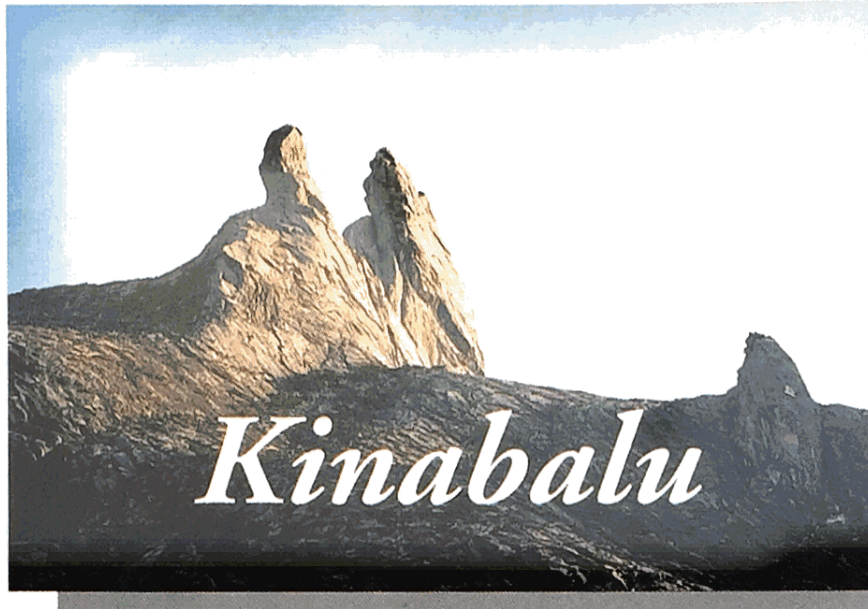

Kaarten na 18 september kosten 7 RO

Voor meer informatie:
Bestellen per email:

Margot Gerretsen 677289 Karin Brakel 678051
jbrakel@omantel.net.om of heine@omantel.net.om

Gunung (jebel, ofwel berg) Kinabalu is de trots van Sabah in Maleisië (Borneo).

Deze 4095.2 meter hoge berg ligt midden in het Kinabalu National Park. Het is de hoogste berg tussen de Himalaya en Nieuw-Guinea. Het is niet de hoogste piek van Zuid-Oost Azië, zoals veel reisgidsen vermelden. Toppen in het noorden van Burma en Irian Jaya zijn hoger.

Er zijn verschillende theorieën over de oorsprong van de naam Kinabalu. De meest overtuigende is die van de Kadazan (de grootste etnische groep op Sabah): "Aki Nabulu", een plaats van de geesten. De berg is heilig omdat het de laatste rustplaats van de doden zou zijn en de top zou bewoond zijn door geesten. In het verleden zouden de Kadazan menselijke offers gebracht hebben op de berg. Ze zouden hun gevangenen in bamboehokken naar boven hebben gedragen en daar hebben doodgestoken met hun speren. Zelfs nu nog houden de Kadazan offers op de berg, maar nu met kippen, eieren, sigaren, noten en rijst.

De Chinezen hebben een heel andere theorie. Er is een legende: Een Chinese prins kwam aan op Noord-Borneo en hij ging op zoek naar een enorme parel die op de top van de berg zou liggen. Deze parel werd bewaakt door een draak. Hij doodde de draak, greep de parel en trouwde met een mooi Kadazan meisje. Na een tijdje kreeg hij heimwee en ging hij terug naar China met de belofte dat hij zou terugkeren. Het meisje beklom de berg elke dag, jaar

Deze 4095.2 meter hoge berg ligt midden in het Kinabalu National Park

na jaar om uit te kijken naar de boot van haar man. Hij is echter nooit teruggekeerd. Van wanhoop stierf zij en haar lichaam veranderde in steen. De berg wordt door de Chinezen "China Balu" genoemd: Chinese man's weduwe"

In 1851 beklom Sir Hugh Low (een Britse kolonialist) voor de eerste keer Kinabalu. Hij behaalde de top niet. Zeven jaar later kwam hij terug en deed hij een tweede poging, samen met Spencer St. John. Low's voeten waren er slecht aan toe na de lange tocht naar de voet van de berg. Dus St John ging verder zonder hem, met een

De snelste man rende in 1 uur en 40 minuten naar boven en weer naar beneden! Ongelooflijk!

handjevol dragers. Hij bereikte de "South Peak" maar kwam er tot zijn grote ongeluk achter dat de Oostelijke piek hoger was dan waar hij was!!

Drie maanden later kwam hij weer terug, wederom samen met Low. Helaas, ze redden het weer niet. De top (nu Low's peak" genoemd) werd pas 30 jaar later gehaald.

De eerste Brit was John Whitehead, in 1888. Whitehead had al een aantal maanden rond de berg doorgebracht in het oerwoud om vogels en zoogdieren te

bestuderen. Hij ontdekte een aantal nieuwe soorten en sommigen daarvan heten "Whitehead" of "Low".

Pas in 1964 werd het park geopend voor toeristen en werd er een pad van 8,5 kilometer uitgestippeld naar de top. Vandaag de dag trekken zo'n 30.000 mensen per jaar naar Low's Peak. Arjan en ik waren er ook bij dit jaar.

Op 11 april kwamen we aan in het park. De top lag in de wolken. We rustten uit, wandelden wat rond door de jungle en speelden een spelletje Yathzee. Veel mensen kwamen terug van de tocht en ze zagen er moe uit.

We sliepen in een ruimte met 4 stapelbedden. Eén van onze kamergenoten snurkte enorm, wat ons niet jammer genoeg veel nachtrust bezorgde. De volgende dag, 12 april, (mijn 29ste verjaardag!!!) na het ontbijt vertrokken we zo tegen 8 uur vanaf het "power station". Daar word je met een bus naar toe gebracht. Met ons liepen heel wat jongelui naar boven, waaronder ook Trent, een Canadees die samen met ons, onze gids David betaalde. Bij de start van de wandeling staat een bord met daarop de laatste resultaten van de "Climbathlon", die elke oktober gehouden wordt. De snelste man rende in 1 uur en 40 minuten naar boven en weer naar beneden! Ongelooflijk!

Je begint vrijwel meteen te stijgen. Het is een goed aangelegd pad door de jungle en het pad bestaat voornamelijk uit traptreden. De planten en bloemen onderweg zijn prachtig. Veel varens, paddestoelen, mossen en ontzettend veel andere planten waarvan ik echt de namen niet weet.

Enorm groen (zeker vergeleken met Oman). Naarmate je hoger komt, verandert ook de vegetatie. Dat wist ik natuurlijk, uit de aardrijkskunde-boeken, maar het is zo leuk om het nu ook echt te zien! Van jungle (tot 1300 meter) naar bomen en struiken (tot 1800 meter). Hier zie je vooral eiken en kastanjabomen (andere dan bij ons in Europa).

Boven de 2000 meter vind je de Rhododendrons. Er waren

echt prachtige reuze bloemen bij, gele en rode). Daarnaast zie je orchideeën (er zouden 1200 soorten moeten zijn, maar die hebben we niet allemaal gezien). Ook zie je op deze hoogte de vleesetende planten. En die waren echt indrukwekkend. Er was er zelfs één zo groot als mijn hoofd!

Boven 2600 meter groeien inelkaar gekronkelde "tea trees". Ook die vond ik heel mooi, donker en lichtgroen door elkaar. We waren toen al vrij hoog in de wolken en de lucht werd steeds ijler.

Als je boven de 3300 meter komt, zie je alleen nog maar mossen en op de top is het gewoon kaal graniet, maar daarom niet minder indrukwekkend.

Terwijl je naar boven loopt, kom je behalve al deze prachtige planten en bloemen niet veel dieren tegen. Het pad wordt teveel gebruikt.

We zagen wel mensen naar boven lopen met enorme zakken vol rijst, water, frisdrank en soms hele gasflessen. Stap voor stap liepen zij naar boven met soms zo'n 70 kilo op hun rug. Vaak hadden ze ook een band om hun hoofd. Echt zwaar!! Ze moeten natuurlijk het eten en drinken in het restaurant aanvullen, elke dag opnieuw. Ik zou dat baantje niet graag willen hebben!

Na zo'n 5 uur kwamen we aan bij

Laban Rata (3550 meter), het restaurant. Het laatste stukje was best zwaar omdat je heel snel buiten adem bent.

Hier zouden we ook slapen in een hutje met wederom 4 stapelbedden. Het was er behoorlijk koud en we trokken snel onze warme kleren aan.

... het uitzicht was fenomenaal

We aten wat (noodles, voor de verandering) en we gingen al om 7 uur naar bed. Wat een gekke verjaardag! Geen feest, geen bier en al zo vroeg onder de veren! Om 3 uur 's nachts stonden we alweer op om de laatste 2,5 kilometer af te leggen. Je kunt het beste zo vroeg opstaan, want je hebt de meeste kans op een wolkenloze lucht, tot 2 uur na zonsopgang.

Het was donker natuurlijk, dus bewapend met zaklampen, handschoenen en muts

tegen de kou gingen we in een file van enthousiastelingen omhoog. Steil was het en zwaar. Een paar passen en dan weer snakken naar adem. Eerst had ik het te warm, later werd ik een beetje misselijk. Arjan liep in zijn eigen tempo voor mij uit. Ik had niet verwacht last

van de hoogte te krijgen.

Vorig jaar was ik n a m e l i j k probleemloos op 4800 meter in China. Langs touwen vonden we onze weg naar boven over de granieten rotsen. Er was een halve maan en je kon dus heel goed de karakteristieke vormen van de rotsen zien: de Zuid-Piek, de Ezelsoren en Tunku Abdu Rahman.

Ondanks mijn misselijkheid kwam

ik toch voor zonsopgang boven, echt vlak voor 6 uur. Arjan zat al een tijdje kou te lijden.

Het was druk op de top. Zo'n 100 mensen, volgens mij, maar het uitzicht was fenomenaal. Je kon heel ver kijken en de net opkomende zon kleurde de berg mooi roze. We hadden gelukkig een heel heldere ochtend (op vrijdag de 13e) We zagen de Zuid-Chinese zee, Kota Kinabalu en de eilanden. Echt geweldig. We namen foto's, maar vrij snel daarna begonnen we aan de afdaling.

We liepen met een gezellig groepje na het ontbijt in Laban Rata het pad weer

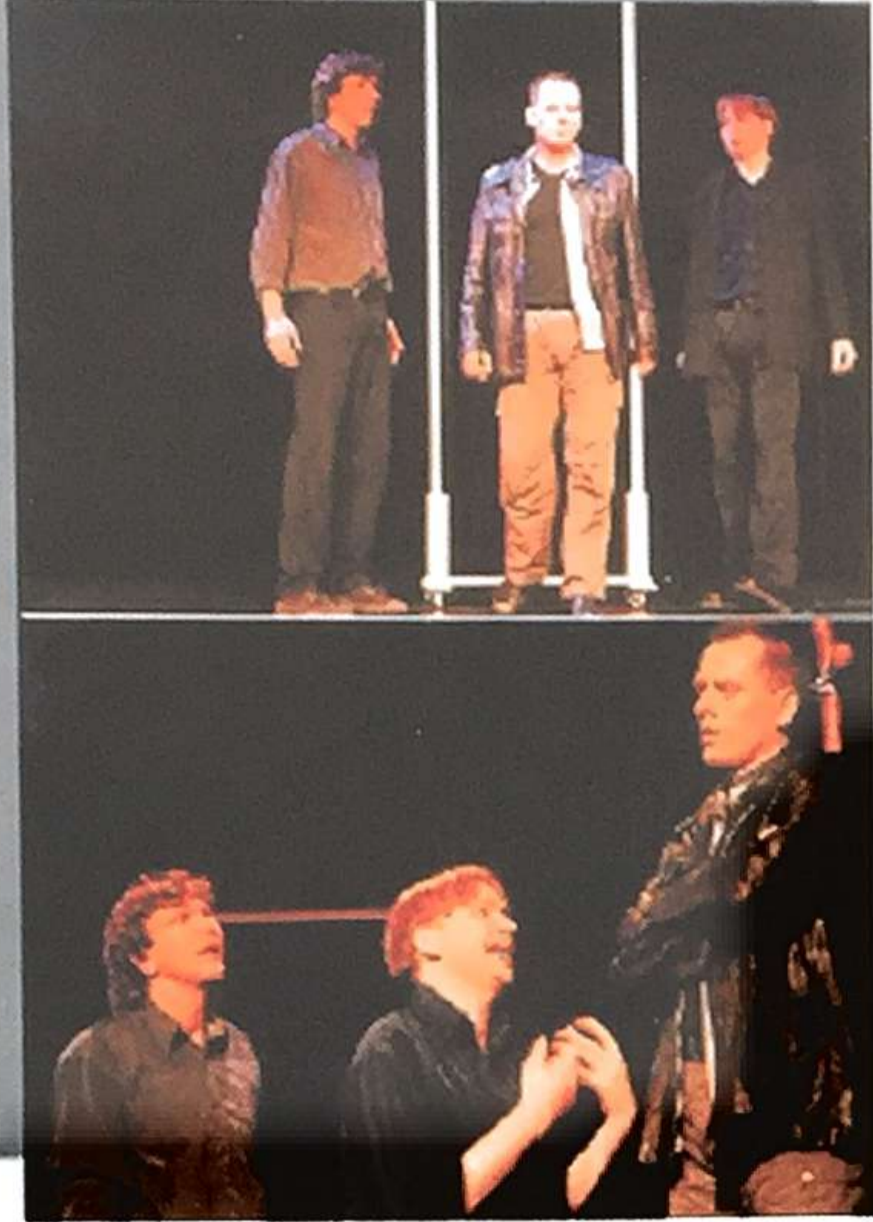
Stap voor stap liepen zij naar boven met soms zo'n 70 kilo op hun rug.

af naar beneden. Vele anderen klonnen weer naar boven.

Tegen 1 uur waren we weer bij "Head Quarters".

Wat een bijzondere tocht, zeker zo op mijn verjaardag (eens wat anders dan anders). Absoluut het hoogtepunt van onze vakantie in Maleisië!

Machteld Hofman

Interview met de Cabaret Groep Niet Schieten

“Niet Schieten” was in Oman op uitnodiging van het Holland Comité in het kader van de Meimaand-Cultuurmaand.

Al in 1997 waren Maarten, Arend en Erik in Muscat met hun programma “Een Vlucht Regendruppels”, dit jaar tracteerden ze ons op “Het Noodlot”. De voorstellingen werden gehouden op woensdag 17 en donderdag 18 mei in de Cinema Hall.

Tijdens de zwemlessen waren ze door mijn klas al gesignaleerd in het zwembad. Daar genoten ze van de Omaanse zon en het frisse water: Maarten Hennis (34, de lange knappe volgens Erik), Arend Edel (36, de brede knappe volgens Erik) en Erik Jobben (36, de knap slimme volgens hemzelf), 3 cabaretiers die voor een behoorlijke portie humor zorgen. Ik zal niet gauw de gesprekken en ons bezoek aan de stoffenwinkel + kleermaker vergeten! Afen toe wilde ik er even niet bijhoren, maar wat hebben we gelachen!! En wat hebben we gezongen na afloop bij mij thuis! Een vrolijk stel mannen dat zich prima heeft vermaakt hier in Oman en dat de Nederlanders en

Hierbij werden ze bijgestaan door René. Hij was nieuw en voor het eerst alleen verantwoordelijk voor het geluid en licht. Samen met Marcel Braas (techniek) en Paul Vlaarkamp (props) zorgde hij

voor de technische ondersteuning van het programma. Er was wel wat tegenslag met o.a. de draadloze microfoon van Maarten, maar dat werd door iedereen prima opgevangen. Zelfs het a capella gedeelte klonk uitstekend.

Jean Paul was verantwoordelijk voor de zakelijke kant van het geheel en hij bleek bovendien een prima entertainer + krachtig zwemmer! Hij besloot nl. onvoorbereid en ongetraind (?) met de Island Swim mee te doen. Terwijl de andere Niet Schieten-leden zich nog een keertje omdraaiden in bed, lag hij al in de zee, compleet met volgboot (ook op de valreep geregeld).

Wie zijn deze 3 cabaretiers?

Erik houdt wel van een mooi berglandschap als achtergrond. Hij moet wel hebben genoten van de tocht naar Asifah en Muscat e.o.

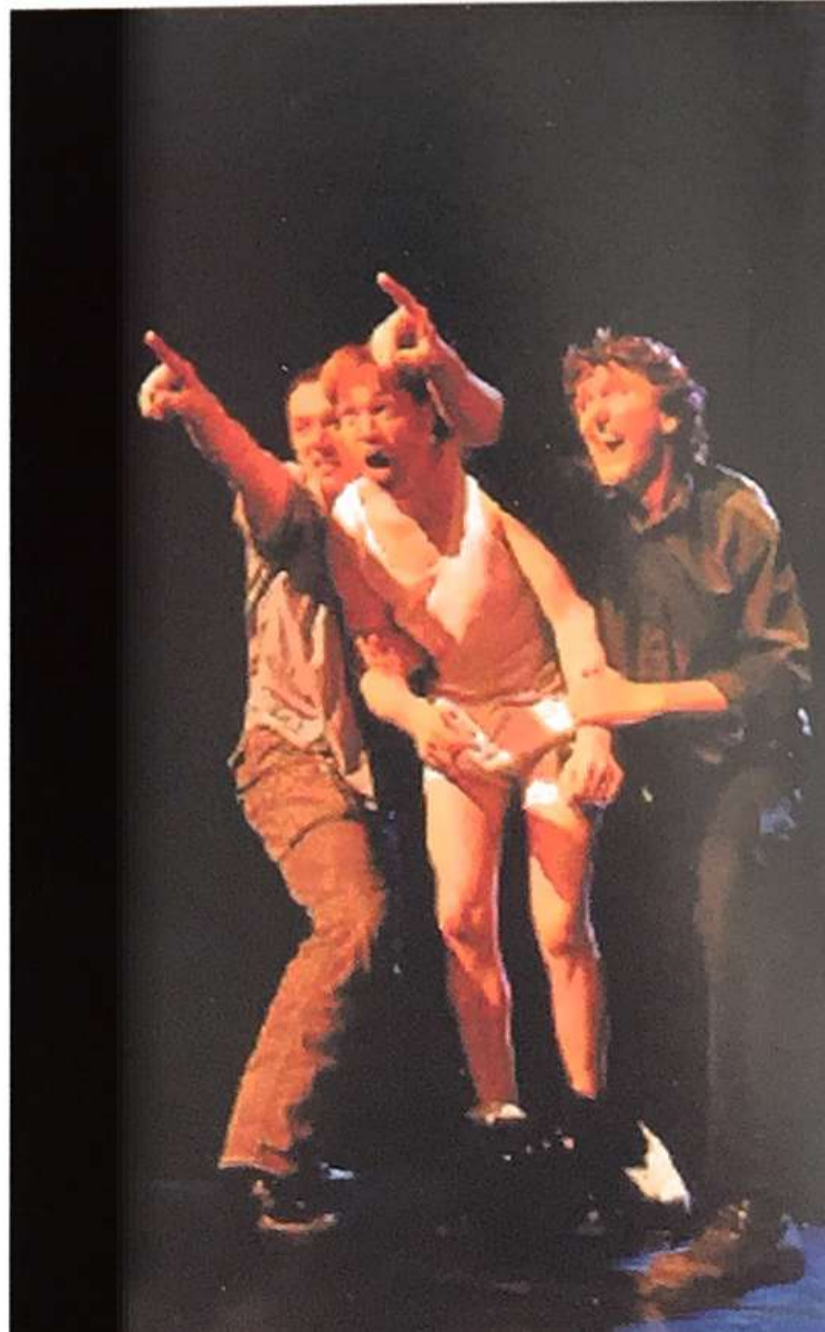
Maarten heeft meer iets met water. Vandaar dat we hem regelmatig, met of zonder dish dash, langs het zwembad of bij de zee signaleerden.

En **Arend** doet het goed tegen de achtergrond van een ondergaande zon. Die hebben we genoeg hier. De sundowner, gepland bij mij thuis, werd door de kleermakerperikelen meer een night cap. Maar die ging er ook

De heren van “Niet Schieten” verkennen voortdurend de “grenzen” de kleinkunst. Het is cabaret met toneelachtig karakter, waarbij veel wordt gelachen.

Hun inspiratie komt, volgens hen, uit hun gestoorde geesten. Wie verzint zo iets? Hun programma keuze heeft er niets te maken met een traumatische jeugd want die is voor alle drie prima verlopen.

Naast 2 keer opgetreden te hebben in Oman, hebben ze ook programma's verzorgd in Damascus (2x), Bangkok, Londen, Djakarta en België en treden regelmatig op in Nederland.

Ze hebben een prima tijd gehad in Oman, mede dankzij de goede verzorging van Karin en Margot. Ze hebben veel leuke mensen ontmoet en ze zijn goed verwend.

Hun motto/plannen voor de toekomst: **Zoveel mogelijk optreden voor zoveel mogelijk mensen in zoveel mogelijk verschillende landen.**

Heren, het was mij een waar genoeg kennis met jullie gemaakt te hebben. Veel succes in de toekomst en bedankt voor een heerlijk avondje cultuur en tot hands-up..... niet schieten!

Geja Haddingh

Hun voorstelling Noodlot is het vijfde avondvullende programma in hun carrière. Na Taboe, dat door de pers en publiek als "klaar voor de grote doorbraak" werd aangemerkt, is Noodlot voorbij de eerste groeistuipe. Onder toezien van regisseur Hetty Heyting graven zij nu dieper. Op momenten van haat blijkt de liefde onlosmakelijk verbonden en het noodlot niet slechts noodlottig.

Twee mannen runnen een klein detective-bureautje op de 20ste verdieping van een ultra-moderne torenflat. Ze hebben net een grote zaak opgelost en het kapitaal stroomt binnen. Een goede vriend van vroeger komt langs met een merkwaardig voorstel. De mannen worden voor een keuze gesteld. Wat doen zij? De spanningen lopen hoog op. Verwijten klinken over en weer. Verraad dreigt. Als ook nog eens blijkt dat de drie het hele weekend met elkaar opgescheept zitten door een systeemcrash in het gebouw, lijkt niets een allesvernietigende uitbarsting in de weg te staan. Is dit het NOODLOT?

Dit nietsontziende verhaal over verloederende vriendschap en opbloeiende haat wordt in een komisch NIET SCHIETEN!!-jasje gegoten, waardoor het publiek in hoog tempo heen en weer geslingerd wordt tussen ultieme lachsalvo's en pijnlijke steken in het middenrif.

Geja

BERICHT UIT SUR

Het is al weer enige tijd geleden dat Sur in het nieuws was.

Niet dat er veel schokkende dingen zijn gebeurd, maar in ieder geval willen we toch even verslag doen van bijvoorbeeld de viering van Koninginnedag (Orangebal) in dit buitengewest.

Donderdag 26 april was het dan zover. De viering vond plaats in de prachtige tuin van de "baas" van Oman LNG in Sur. Prachtig versierd met voornamelijk oranje en de drie Nederlandse kleuren.

Vanaf 8 uur 's avonds begon de menigte binnen te druppelen. Eerst op de foto (afgekeken van Muscat?) en daarna moest (nou ja, moest?) er een quiz formulier worden ingevuld. Op diverse plaatsen waren foto's opgehangen van leden van koninklijke families en er moest geraden worden wie wie was. Was niet eenvoudig, maar na wat overleg tussen de deelnemers, wat natuurlijk niet zou moeten, kwamen de meesten er toch wel uit. Prijsuitreiking later op de avond en dat was ook best lachen.

Ook de ambassadeur, de heer Van Epen en zijn vrouw, hadden de verre reis naar Sur aanvaard, hetgeen zeer op prijs werd gesteld. We hadden de indruk dat zij zich prima hebben vermaakt.

In vergelijking met het feest in Muscat, de maand daarvoor, kwamen er geen versprekingen voor in de diverse toespraken en ook hadden we geen last van persoons-verwisselingen!

Het werd een heel gezellige avond, de

band van Karin (laten we ze zo maar noemen, dan weet iedereen overwie we het hebben) voorzag het geheel tot in de kleine uurtjes van een prima muzikale omlijsting en gelukkig was het ook niet al te warm.

Verder gaat alles min of meer zijn gangetje hier. Er wordt redelijk veel bij gebouwd en verbouwd, zoals in de Krabbel van vorig jaar december reeds gezegd en als het zo door gaat, zal Sur er over een aantal jaren heel anders uit zien. We wachten echter op meer zakelijke ontwikkelingen, zoals misschien de derde trein bij Oman LNG, de bouw van een kunstmestfabriek en verdere invulling van het levensgrote industrie terrein.

De laatste tijd wordt er veel aandacht besteed aan het asfalteren van de lokale wegen en hebben we zelfs langs het strand een heuse Corniche gekregen met verlichting en al.

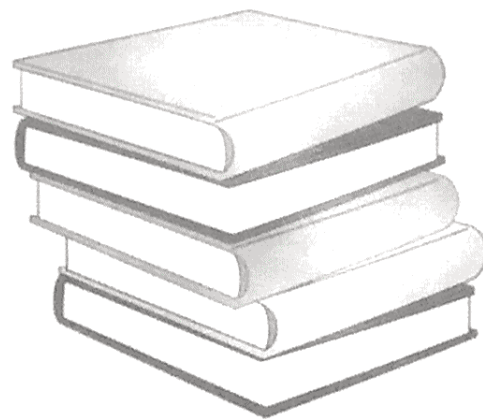
Afgelopen seizoen troffen we regelmatig toeristen aan in de plaatselijke hotels. Met name Wadi Shab, Raz Al Hadd en turtle beach bij Raz Al Jinz werden veel door hen bezocht.

De bouw van de OLN compound (genaamd Qalhat Housing Complex) vordert gestaag en begin volgend jaar zullen de eerste bewoners daar neer strijken.

Tot de volgende Raskrabbel, wanneer?

Siep Wandelaar

VIJF UIT NEDERLAND

Beste lezers van deze boekenrubriek, dit keer wil ik de vertaalde boeken eens laten liggen en wil ik uitsluitend een aantal Nederlandse producten van de laatste twee jaar onder de aandacht brengen. Want het thuisfront zit niet stil. Er wordt wat afgeschreven en gelukkig niet alleen in kranten en tijdschriften. De ramp in Volendam op 1 januari, de mond en klauwzeer crises, de verloving van Maxima met een zeer bekende Nederlander, de nieuwe zeer progressieve huwelijkswetgeving en de blunders van minister Borst, het huwelijk van Constantijn etc. zullen u ongetwijfeld voldoende onder de aandacht gebracht zijn, maar bent u ook op de hoogte van de geestesproducten van Geert Mak, Thomas Rosenboom, Geerten Meijnsing, Ronald Giphart en Voskuils het Bureau? Zo niet, dan meer hier over in dit artikel.

Houdt u van historische werken?, dan zijn zowel Geert Maks "de eeuw van mijn vader" als Thomas Rosenbooms "Publieke werken" meer dan de moeite

waard. Beide boeken zijn bekroond met Nederlandse literatuur prijzen en terecht. Aircop op maximum, languit op de bank en genieten.

In "De eeuw van mijn vader" beschrijft Geert Mak het Nederland van de twintigste eeuw aan de hand van de geschiedenis van zijn familie. De gewone Nederlanders worden beschreven, hun geloof en hoop in de toekomst, hun veranderende opvattingen over liefde, geluk en seks. Op de achtergrond de historische ontwikkelingen: de eerste wereldoorlog, de opkomst en ondergang van Hitler, de oorlog in het verre Oosten en de drama's in de Jappenkampen, de Birma spoorweg etc. Aan het eind het leven van de auteur zelf. Na het lezen van dit boek wordt pas goed duidelijk hoe veel er in zo'n korte tijd veranderd is. Alleen de menselijke beperktheden, vooroordelen, hoop en wanhoop blijven in dezelfde mate bestaan.

Thomas Rosenboom beperkt zich in zijn roman "Publieke werken" tot de jaren 1888-1890. In Amsterdam wil NV Victoria Hotel een hotel bouwen nabij het dan

net geopende Amsterdam Centraal Station. De vioolbouwer Vedder hoopt een goede prijs te kunnen bedingen voor zijn huis en start de onderhandelingen. Tegelijkertijd heeft zijn neef in Hoogeveen, de apotheker Anijs zich het lot aangetrokken van de turfstekers. Maar om dit te verbeteren heeft hij een kapitaal nodig. Vanaf dat moment vloeien de twee verhaallijnen samen tot één spannend complot, met noodlottige gevolgen en een happy end in de Verenigde Staten. Ik heb het bijna 500 pagina's tellende boek in een regenachtige zondag (die hebben we niet tekort in Nederland) uitgelezen. Na lezing weet u eindelijk waarom er nog altijd twee oude huisjes in de gevel van het Victoria hotel verankerd zijn.

Mocht u 500 pagina's teveel vinden en houdt u van luchtige literatuur dan kan ik u Giphart aanbevelen. Het is een hype in Nederland en ach zelfs op een warm strand kunt u zich eenvoudig een weg banen door bijvoorbeeld zijn roman "De voorzitter"; een komisch verhaal over een corrupte voetbalvoorzitter, verslaafd aan afpersing, bedrog, macht, seks en

Voor alles wat uw huisdier nodig heeft:

Dr. Khaled Al Hossan

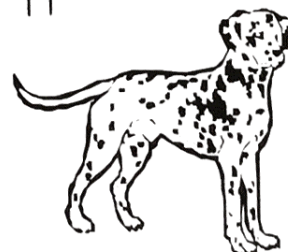
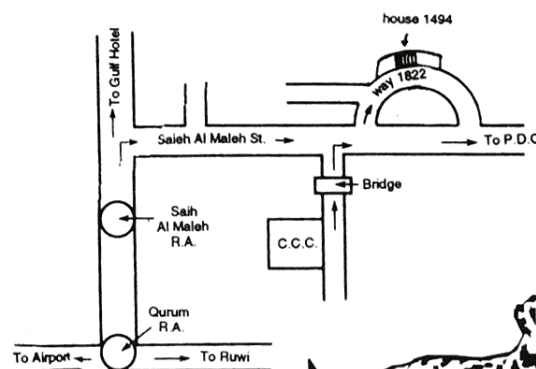

Dierenarts MEVA, BSc
Eerste vergunninghoudende dierenarts
en -chirurg in Muscat
Meer dan 13 jaar ervaring met huisdieren
Consulten - Vaccinaties - Operaties

Kattenpension - Verzorgt volledig im- en export van honden en katten, inclusief de benodigde papieren.

Way 1822, Qurum
House 1494

Tel./Fax : 562263
Pager : 9111678
Mobile : 9310035

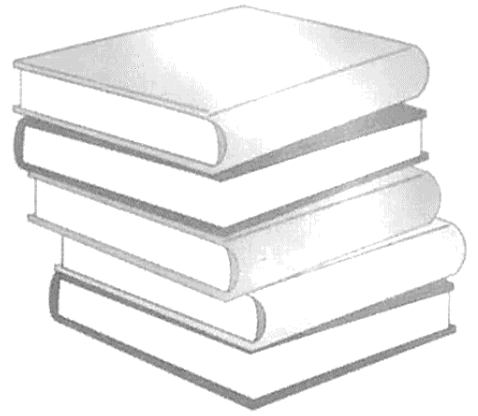
bordelen. Grappig woordgebruik. Geerten Meijnsing wil met zijn roman "Dood meisje" laten zien dat ook de huidige tijd nog haar ridders telt. De held van het verhaal is een uitgerangeerde invalide professor, de schone - maar allesbehalve maagd -, is het meisje Lily. Dit hoertje, drugsverslaafd, jong meisje, wordt voor de professor een obsessie. Zij moet zijn overleden vrouw en nooit gekregen dochter vervangen. Maar al zijn inspanningen hebben een vernietigend effect. Een boek dat u gelezen moet hebben.

Tja en dan tenslotte een aanbeveling voor al de mensen die zich stierlijk vervelen, de Nederlandse soaps (zoals Goede Tijden Slechte Tijden) missen, zwemmen in de tijd en deze aangenaam willen doorbrengen; wat dacht u van zeven delen "Het Bureau" van Voskuil? Duizenden pagina's over het alledaagse leven van een universitair instituut. Het voortkabbelende leven van een wetenschappelijk medewerker. Van zijn aanstelling tot aan zijn VUT en daarmee zijn beginnende dood. Ik kan u een ding garanderen: of u raakt verslaafd aan "Het Bureau" of u gooit het eerste deel al na honderd pagina's gillend weg. Ik was verslaafd? Het is Hollands en heel, maar dan ook heel erg herkenbaar. Beangstigend gewoon. Nogmaals het is geen hoogstaande literatuur, maar voor de verslaafde van het begin tot het einde

boeiend.

Tot zover de boeken aanrader van deze keer. Met een vriendelijke groet van een eindelijk eens zonnig Nederland.

Hans Razenberg

VERWELKOM UW FAMILIE EN KENNISSEN

DAGELIJKS VERTREK V.A. AMSTERDAM

NAAR MUSCAT OF DSUBAI

REEDS V.A. FL. 1050,- P.P.

KINDERKORTING 2 T/M/ 11 JAAR -25%

'ROYAL TOURS'

SINDS 20 JAAR ARABIAN SPECIALIST

HOOFSTRAAT 19 2406 GD ALPHEN A/D TIJS

TEL. 0031-172-425300 FAX. 0031-172-475444

WWW.ROYALTOURS.NL

E-MAIL: ROYALINT@EURONET.NL

Een 5 gangen diner

Kleine moeite, groot resultaat

Bij het getal 5 begint het interessant te worden. Hoe lang zal de nummering nog doorgaan denk ik nu? Een 3 gangen diner maken kan een ieder. Een 4 gangen diner wordt al iets moeilijker. Maar bij 5 begint het echt leuk te worden. D.w.z. het is niet moeilijk om 5 gerechten achter elkaar te presenteren, maar het moet ook allemaal kloppen natuurlijk. Na de 5e gang moet je nog steeds een lekker gevoel hebben en niet van tafel rollen, bovendien moeten de verschillende gerechtjes goed op elkaar zijn afgestemd. Daar de meimaand een drukke maand is voor velen van ons, zijn de hieronder vermelde recepten afgestemd op de ondertiteling: *kleine moeite, groot resultaat*. Ideaal voor afscheidsdiners en/of gezellige etentjes met vrienden. De recepten zijn deze keer niet alleen uit mijn keuken, maar komen ook van mijn kookvriendinnen van de 'culi-club'. Met z'n zessen (zie volgende keer?) komen wij eens in de 5 weken bij elkaar om volgens een vooraf afgesproken thema te koken/eten. Het diner bestaat uit:

1. een amuse
2. koud voorgerecht
3. warm voorgerecht
4. hoofdgerecht met bijlagen
5. dessert

De gastvrouw verzorgt het hoofdgerecht en wordt daarbij geholpen door één van ons met bij-passende groenten. De andere 4 verzorgen per toerbeurt de overige gangen, waarvan de meeste voorbereiding al thuis geschiedt. Mag ik aan u voorstellen, het culi team bestaande uit: Zilpa Hoebee, Xandra Hagemeijer, Claartje Liesker, Edith Lismont, Irma v.d. Bas en Karin Brakel. Met hun toestemming geef ik hieronder een aantal succes recepten van ons laatste etentje met als zeer bruikbaar thema: *Kleine moeite, groot resultaat!*

1. Amuse hapjes

Snelle vermaakjes in een jasje; verrassend door de krokante inhoud.

Waterchestnuts in een krokant jasje:

ingrediënten: een blik 'waterchestnuts', verkrijgbaar bij o.a. Prisunic, Matrah
spek of rauwe ham

Bereidingswijze;

Neem de waterkastanjes uit het blik. Omwikkel de kastanjes met een reepje spek. Even in de oven totdat de spek krokant is (6 minuten 200 C°), prikkertje erin en serveren met een barbecuesaus of andere rode saus op basis van ketchup.

Snel klaar en bijna niemand kan raden wat er in het spekjasje zit. De waterkastanjes zijn ook goed te gebruiken in een quiche. In elke hap een krokant stukje, heel verrassend.

Aspergehapjes in een deeg jasje:

ingrediënten: 500 gram grote groene asperges (Matrah Cold Stores/Spinney's)
blikje croissantdeeg
Boursin kaas

Bereidingswijze;

Verwarm oven op 200 C°. Kook 500 gram groene asperges 1 min in ruim water met zout en laat ze uitlekken. Rol intussen een blikje croissantdeeg uit (of vraag bij Albustan Bakery) en snijd er over de breedte evenveel 2cm brede repen deeg uit als er asperges zijn. Bestrijk de deegrepen met roomkaas (boursin) en rol ze spiraalsgewijs om de asperges. Bak op een met bakpapier beklede bakplaat in 10-15 min. goudbruin en gaar. Serveer warm.

TIP: Voor de presentatie staat het leuk om in het midden van een grote ronde schaal het bakje barbecuesaus te zetten en daarom heen in een cirkel, de asperges (met punten naar buiten toe) met daartussen de kastanjes.

2. Voorjaars salade

Eenvoudig te maken; groots door de presentatie!

Ingrediënten:

gemengde salade
komkommer
groene asperges
zalm

Irma's vinaigrette: olijfolie, balsamico azijn, mosterd, peper, zout en scheutje Ribena
parmezaanse kaas
pijnboompitten

Bereidingswijze:

Maak een boeketje van gemengde salade soorten en zet dit met een reep komkommer vast. Snij de onderkant van het 'boeketje' recht af zodat het blijft staan op het bord (kan eventueel ook in een uitgeholde schijf komkommer). Stoom de asperges kort in bouillon met een scheutje witte wijn. Rangschik de asperges in een sort waaier op het bord samen met enkele roosjes gerookte zalm. Maak een vinaigrette van olijfolie, balsamico azijn, mosterd, peper en zout en een scheutje Ribena, of andere rode vruchtensiroop (bijv. Karvan). Schenk de vinaigrette er druppels gewijs over en garneer met wat geschaafde plakjes Parmezaanse kaas en vers geroosterde pijnboompitten.

3. Snelle kippenbouillon met ananas en kervel

Eenvoudig te maken; bijzonder door de verrassende smaak en ingrediënten.

Ingrediënten:

1 citroen
4 plakken verse ananas
bosje kervel
3 lente uitjes
1 l kippenbouillon
350 gram kipfilet
50 gram gram boter
1 theelepel kerriepoeder
1 stokbrood

Bereidingswijze:

citroen raspen, ananas in kleine stukjes snijden, kervel fijn hakken, lente uitjes fijn snijden. Meng vervolgens de boter met de kerriepoeder en de lente uitjes. Verhit de bouillon met de citroensap en rasp. Doe de kipfilet erbij en laat 15 minuten zachtjes koken. Snij de de filet in *dunne reepjes* en voeg ze weer bij de bouillon. Laat de soep 2 minuten zachtjes koken. Besmeer het stokbrood met Kerrie-boter.

Tip: Claartje vermeldt er ook nog het aantal calorieën bij: 326 per portie.

4. Lamsbout in gekruide yoghurt korst met sinaasappel aardappel-puree en groenten spaghetti

Een perfecte combinatie van groot vlees en feestelijke doch snelle bijgerechten

Lamsbout in gekruide yoghurt korst voor 6 tot 8 personen

Ingrediënten:

2 kg lamsbeen
4 teentjes knoflook in kwartjes
2 theelepels zoete paprika poeder
2 theelepels komijn poeder
1 theelepel turmeric poeder
1 theelepel koriander poeder
1 theelepel zwarte peper
° theelepel cardamompoeier
° theelepel saffraandraadjes
2 theelepels geraspte citroenschil
500 gram yoghurt

Bereidingswijze:

Maak diepe inkepingen in het vlees en druk de look erin. Meng kruidenpoeders, saffraan, geraspte citroenschil en yoghurt. Spreid gekruide yoghurt over het lamsvlees, bedek met cellofaanpapier en zet in de koelkast voor een nacht.

Zet het lamsvlees op een rooster boven een ovenschaal, voeg genoeg water toe om de bodem van de schaal te bedekken. Bak, onafgedekt, in een middelmatig warme oven, 1 ° uur of tot korst bruin is en het vlees mals.

Haal uit de oven en bedek losjes met cellofaan. Laat 30 minuten staan voor het aansnijden.

Tip: Edith zegt: "gebruik dikke yoghurt of dik hem nog in door de yoghurt eerst door een kaasdoek te laten uitlekken. Dan wordt de korst lekker dik en stevig."

Sinaasappel-aardappel-puree

Kook 1 kg aardappels gaar. Voeg er een scheut melk en sinaasappelsap bij. Om de puree romiger te maken kun je er ook nog een ei aan toe voegen. Peper en zout en eventueel bestrooien met geschaafde amandelen.

Tip: Xandra serveerde de aardappelpuree in een mooi bolletje (met ijstang gemaakt), maar zij geeft ook het idee om het in een uitgeholde sinaasappel te serveren!

Courgette/wortel/koolraap spaghetti

Ingrediënten;

200 gram courgettes

1 winterwortel ca 200 gram

200 gram schoongemaakte koolraap/knolselderij

25 gram boter

° tl suiker

versgemalen zwarte peper, zout.

Bereidingswijze:

Was de groenten en snijd ze met de dunschiller in de lengte in dunne plakken. Snijd de plakken weer in repen van 1/2 cm breed. Meng ze door elkaar en doe ze samen met de boter en suiker in een schaal. Verwarm de groenten afgedekt ca 7 minuten op vol vermogen in de magnetron. Schep ze om en breng op smaak met zout en peper.

5. Grand Marnier Pudding

De naam zegt het reeds: Grootse mariniers pudding

Ingrediënten:

12 lange vingers

200 gram suiker

2 eieren

° liter slagroom

grand manier

Bereidingswijze:

Bedek de bodem van een glazen cakevorm met de lange vingers. Bedruppel deze met grand marnier. Klop 2 eierdooiers met 200 gram suiker en voeg hier aan toe de stijfgeklopte slagroom en 4 (dus geen !) el grand marnier. Sla de eiwitten stijf en meng die erdoor. Schep dit mengsel op de lange vingers en zet de schaal in het vriesvak.

Voor het serveren ongeveer 20 minuten uit de vriezer nemen.

TOT SLOT:

Aphrodisia **Top 5** Volgens het blad CosmoCUL(I):

1. **Chili**- Maakt endorfines in je wakker, een lichaamseigen stof die euforisch maakt
2. **Nootmuskaat**- Bevat een lustopwekkende etherische olie die ook in de liefdesdrug XTC voorkomt.
3. **Peterselie**- Heeft een seksueel prikkelend effect
4. **Peper**- Versnelt de bloedsomloop
5. **Selderij**- Ontspant en maakt rustig!

Gelukkig heb ik nu een paar weken om te zoeken naar het ultieme recept waarin deze 5 ingrediënten gecombineerd worden. Of zullen we er weer een prijsvraag van maken met aansluitend een etentje voor de winnaars?!

Hoe lang zal de telling nog doorgaan? Ik heb nog genoeg ideeën tot en met 101! Maar voor de zekerheid geef ik hier de titel van een leuk boekje getiteld: '101 kookvragen' van Felix Alen, uitgeverij Lannoo. ISBN 90209 4158 , prijs: fl 29.50. Van appelchips tot zeebarbeel, antwoord op vele culinaire vragen, basis recepten, warenkennis, smaakmakers en vaktermen. Dus mocht u in de boekwinkel komen tijdens de zomervakantie!?

KARIN BRAKEL

Prettige zomervakantie toegewenst.

THE DUTCH CIRCLE

The Dutch Circle is een organisatie die zich inzet om Nederlanders in Oman op een informele manier met elkaar in contact te brengen.

Wij organiseren daarom regelmatig borrelavonden, wadi trips, excursies en koffie ochtenden.

Voor de leden van The Dutch Circle brengen wij iedere twee maanden een nieuwsbrief uit waarin de nieuwe activiteiten worden aangekondigd.

Voor meer informatie en lidmaatschap gaarne contact opnemen met:

Bouwien Blokker tel. 697350
blokker@omantel.net.om

Tessa van der Marel tel. 603743
marel@omantel.net.om

OPROEPJES

Mededelingen

Heb je even vijf minuutjes tijd?

lees dan even deze tekst!!!!!!!!!!!!

Eigenlijk is de Raskrabbel altijd op zoek naar mensen die graag een tekst schrijven. We zijn er van overtuigd dat tientallen van jullie tot deze categorie van mensen behoren. Waarom probeer je dan niet eens om redactielid te worden? Veel tijd kost het niet en het is eigenlijk erg leuk. Om de maand vergader je met de andere redactieleden, wat meestal erg gezellig is en voor de rest schrijf je per keer één of twee of maximaal drie bijdragen. Als je echt iemand bent die graag schrijft is dat dus helemaal niet zo moeilijk, tenslotte komt de Raskrabbel maar vijf keer per jaar uit en heb je dus in een jaar een minimum van vijf teksten geschreven. Ik ben er zeker van dat echte schrijvers meer dan vijf brieven per jaar schrijven. Waarom aarzelen jullie dan nog? Word lid van de redactie, gegarandeerd plezier!

Heb je leuke en mooie foto's van Wadi's in Oman? Stuur dan een kopie naar Jaap Croese. Die kunnen we gebruiken voor het ontwerp van de nieuwe omslag van de Raskrabbel.